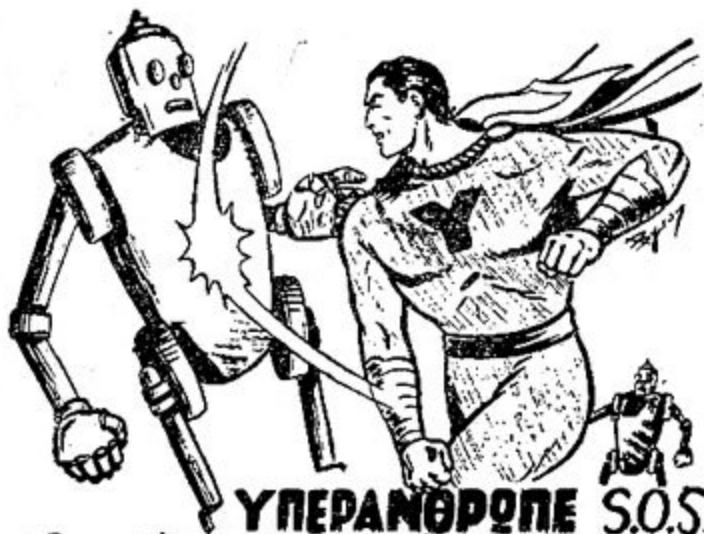

Ο ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΣ

ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΕ, S.O.S...
ή γή κινδυνεύει!

1

Η γη κινδυνεύει!

Οι Αυτοκράτορες
του Κόσμου

ΤΟ 'Υπουργικό Συμβούλιο της 'Αμερικής συνεδριάζει μέσα σ'ε μιά μεγάλη αίθουσα στο Λευκό Οίκο, όπου μένει ο Πρόεδρος των 'Ηνωμένων Πολιτειών. Τα πρόσωπα των υπουργών είναι χλωμά και τα ραγμένα και κυττάζουν όλοι κρυφά με τρόμο προς την πόρτα, σάν να περιμένουν νά δούν νά μπειν'ή από εκεί κάτι τρομακτικό.

Ο Πρόεδρος της 'Αμερικής μιλάει με φωνή γεμάτη συγκίνηση:

— 'Αγαπητοί μου συνάδελ

φοι, λέει, ή πατρίδα μας, ή 'Αμερική μ'α κ'ι' ο κόσμος ολόκληρος, βρίσκεται σ'ε μεγάλο κίνδυνο. Οι υπηρεσίες - πληροφοριών και κατασκοπείας της 'Αμερικής, της 'Αγγλίας και της Ρωσίας ανακάλυψαν κάτι πού δέν μπορούσε νά φαντασθ'ή νους ανθρώπου. Οι μεγαλύτεροι και ικανότεροι έγκληματίες των διαφόρων χωρών ενώθηκαν και σχημάτισαν μιά τρομερή διεθνή οργάνωση. Είναι άγνωστο πού βρίσκεται το άρχηγείο της οργάνωσης πού έχει τ'ο δ'νομα «'Εωσφόρος». 'Αρχηγός είναι ένας Γερμανός αρχηγκάγ κστερ πού στο διάστημα του πολέμου ήταν πράκτωρ των

“Ες - “Ες στην ‘Ελλάδα. Σκοπὸς τῆς ὁργανώσεως αὐτῆς, τοῦ «Ἐωσφόρου», εἶναι νὰ κατακτήσῃ τὸν κόσμον, νὰ ὑποδουλώσῃ ὁλόκληρῃ τῇ γῇ καὶ νὰ μεταβάλῃ τοὺς ἀνθρώπους σὲ σκλάβους, ποὺ θὰ δουλεύουν σκληρὰ ἀπὸ τὸ πρωῒ ὡς τὸ βράδυ γιὰ νὰ θησαυρίζουν οἱ ἐγκληματίες αὐτοί! Μὲ λίγα λόγια, οἱ τρομεροὶ αὐτοὶ ἄνθρωποι σκοπεύουν νὰ γίνουν Αὐτοκράτορες τοῦ Κόσμου!

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀμερικῆς παύει γιὰ λίγο νὰ μιλάει, ρίχνει κι’ αὐτὸς μιὰ ματιὰ τρῶμου στὴν πόρτα καὶ συνεχίζει:

— Πῶς ὁμως θὰ δοκιμάσουν νὰ τὸ πετύχουν αὐτό; Ρίχνοντας τὰ διάφορα κράτη σὲ ἀναρχία! Κι’ αὐτὸ μπορεῖ νὰ γίνῃ μόνο ἂν αἰχμαλωτίσουν τίς κυβερνήσεις τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ρωσίας... Γι’ αὐτὸ ἀκριβῶς σὰς ἐκάλεσα ἐδῶ, ὅπως ξέρετε. Σήμερα τὸ πρωῒ ἦρθε ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀμερικανικῆς ὑπηρεσίας ἀντικατασκοπείας καὶ μὲ εἰδοποίησε ὅ,τι σύμφωνα μὲ πληροφορίες ποὺ τοῦ ἔφεραν πράκτορές του, ὁ «Ἐωσφόρος» σχεδιάζει νὰ ἐπιτεθῇ ἀπῶψε ἐναντίον τοῦ Λευκοῦ Οἴκου καὶ νὰ ἀπαγάγῃ τὴν ἀμερικανικὴ κυβέρνησι! Φυσικὰ αὐτὸ εἶναι γελοῖο! Ἡ ἀστυνομία τοῦ Λευκοῦ Οἴκου πῆρε ὅλα τὰ ἀπαισίστητα μέτρα ἀσφαλείας. Ἄν οἱ κακοῦργοι δοκιμάσουν νὰ ἐπιτεθοῦν θὰ ἐξοντωθοῦν ὅλοι.

Πραγματικά, γύρω ἀπὸ τὸ Λευκὸ Οἶκο, βρίσκονται ἐκεῖνῃ τῇ στιγμῇ τριάντα μεγάλα τάνκς, ἐξοπλισμένα μὲ πολυβόλα καὶ κανόνια. Στους γύρω δρόμους περίπολοι μὲ δέκα ἀστυνομικοὺς ἢ καθεμιά ὦ πλισμένους μὲ αὐτόματα, περπατοῦν ἀργὰ ἐρευνῶντας τοὺς διαβάτες.

Ἡ μεγάλη σιδερένια πόρτα τῆς αὐλῆς τοῦ προεδρικοῦ μεγάρου, ὅπου συνεδριάζει τὸ ὑπουργικὸ συμβούλιο, εἶναι κλειστὴ καὶ ἀμπαρωμένη. Μέσα στὴν αὐλὴ, τριάντα ἀπὸ τοὺς καλύτερους ἀστυνομικοὺς τῆς Ἀμερικῆς περιμένουν, μὲ τὰ ὅπλα στὰ χέρια καὶ τὸ δάχτυλο στὴ σκανδάλη.

Σ’ ἓνα δωμάτιο, κοντὰ στὴν αἴθουσα ὅπου συνεδριάζει αὐτὴ τῇ στιγμῇ ἡ κυβέρνησι, τρεῖς δημοσιογράφοι περιμένουν κι’ αὐτοί. Δέχτηκαν πρόθυμα νὰ βάλουν σὲ κίνδυνον τὴ ζωὴ τους γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ περιγράψουν ἔπειτα τὴν ἐπίθεσιν τῆς ἐγκληματικῆς συμμορίας τοῦ «Ἐωσφόρου».

Ὁ ἓνας ἀπὸ τοὺς δημοσιογράφους αὐτοὺς εἶναι ἓνας κοντὸς ἀνθρωπάκος σχεδὸν νάνος! Τὸ ὄνομά του εἶναι Μπίλ Φάκτ, μὰ εἶναι πολὺ γκαστὸς στους δημοσιογραφικοὺς κύκλους ὡς «Κοντοστούπης». Τὰ μαλλιά του ἔχουν ἓνα παράξενο κόκκινο χρῶμα καὶ στὸ πρόσωπὸ του εἶναι ἀδιάκοπα ἀποτυπωμένο ἓνα χαρὸ γέλιο. Ἡ μύτη του εἶναι πολὺ μεγάλη καὶ πολὺ γαμψή.

Ὁ δεύτερος ἀπὸ τοὺς τρεῖς δημοσιογράφους εἶναι κορίτσι καὶ λέγεται Ἑλσα Πάρρεν. Εἶναι ξανθιά καὶ ὁμορφη καὶ τὰ μάτια της ἀστράφτουν ἀπὸ ἐξυπνάδα. Ὁ τρίτος εἶναι ἕνας νέος ἄντρας μὲ ἀθλητικὸ σῶμα. Λέγεται Τζίμ Μπάρτον. Ἐργάζονται κι' οἱ δύο στὴν ἐφημερίδα «Κόσμος» καὶ ἔχει δημιουργηθῇ μεταξὺ τους ἕνα ἀγνὸ ἐρωτικὸ αἶσθημα, ποὺ εἶναι προσωρισμένο μιά μέρα νὰ καταλήξῃ σὲ γάμο.

— Τζίμ, λέει ἡ Ἑλσα, λές νὰ ἐπιτεθῇ πραγματικὰ ὁ «Ἐωσφόρος»; Ἐγὼ δὲ νομίζω πῶς πρόκειται νὰ συμβῇ τίποτα. Μοῦ φαίνεται πῶς ὅλα αὐτὰ εἶναι παραμύθια, πλάσματα τῆς φαντασίας τῶν πρακτόρων μας. Δὲν εἶναι δυνατὸν νά...

Ἡ Ἑλσα σωπαίνει ζαρώνοντας τὰ φρύδια της. Ἐνας παράξενος ἤχος φτάνει ὡς τ' αὐτιά της. Εἶναι σὰν μιὰ σειρήνα ποὺ ἀκούγεται ἀπὸ μακριὰ καὶ ποὺ ὅλο ζυγώνει καὶ γίνεται πρὸς δυνάτη.

— Τ' ἀκούς κι' ἐσύ, Τζίμ; ρωτᾷ ἡ Ἑλσα.

— Ναί, ἀπαντᾷ ὁ νεαρὸς δημοσιογράφος.

— Τ' ἀκούω κι' ἐγώ, λέει κι' ὁ Κοντοστούπης μορφάζοντας κωμικά. Μοῦ θυμίζει... συναχωμένο ἀγριόγατο!

Μὰ δὲν εἶναι ὥρα γιὰ ἀστεῖα καὶ γιὰ γέλια. Τρέχουν κι' οἱ τρεῖς στὸ παράθυρο καὶ βλέπουν κάτι, ποὺ κάνει τὰ μαλλιά τους νὰ σηκωθοῦν ὀρθία. Βλέπουν ψηλά, στὸ γα-

λανὸ οὐρανὸ, τρία μεγάλα γυαλιστερά, πράγματα μὲ σχήμα πούρου νὰ γλιστρούν στὸν ἥσυχο ἀέρα ἀφήνοντας πίσω τους ἕνα ἐλαφρὸ καπνὸ καὶ σφυρίζοντας. Εἶναι τρεῖς ἀεροβολίδες!

Φτάνουν πάνω ἀπὸ τὸ προεδρικὸ μέγαρο, χαμηλώνουν ἀπτότομα καὶ προσγειώνονται ἀπαλὰ μέσα στὴν αὐλή. Πρὶν οἱ τριάντα ἀστυνομικοὶ ποὺ βρίσκονται ἐκεῖ προλάβουν νὰ συνέλθουν ἀπὸ τὴν ἐκπληξί τους, μέσα ἀπὸ τὶς ἀεροβολίδες πηδοῦν δέκα μεγάλα ρομπότ! Δέκα τεράστιοι μηχανικοὶ ἄνθρωποι φτιαγμένοι ὁλόκληροι ἀπὸ ἀτσάλι, ποὺ κινοῦνται μὲ ραδιοσυσκευές! Δέκα μετάλλινα ὄντα, ποὺ περπατοῦν καὶ κινοῦν τὰ χέρια τους σὰν ἀληθινοὶ ἄνθρωποι!

Πηδοῦν ἐξω ἀπὸ τὶς ἀεροβολίδες καὶ χωρίζουν. Τὰ μισὰ ρομπότ ὁρμοῦν καὶ χάνονται μέσα στὴν πόρτα ποὺ ὁδηγεῖ στὸ δωμάτιο, ὅπου συνεδριάζει ἡ κυβέρνησις. Τὰ ἄλλα μισὰ γυρίζουν καὶ ρίχνονται ἐπάνω στοὺς τριάντα ἀστυνομικοὺς. Τὰ αὐτόματα τῶν ἀστυνομικῶν ἀρρίζουν νὰ ξερνοῦν φωτιά καὶ ἀτσάλι, μὰ οἱ σφαῖρες τους δὲν κάνουν τίποτα στὰ μετάλλινα ἐκεῖνα ἀνθρωπόμορφα τέρατα!

Μὲ ἀστραπιαῖες κινήσεις τῶν μεγάλων ἀτσάλινων χεριῶν τους, τὰ ρομπότ τσακίζουν τοὺς ἀστυνομικοὺς ἕνα - ἕνα καὶ τοὺς ρίχνουν χάμω νεκροὺς.

Τὸ αἷμα τοῦ Τζίμ, τῆς Ἑλ

σας και του Κοντοστούπη ξεχει παγώσει από τη φρίκη. Ενώ βλέπουν στην αυλή τα πέντε ρομπότ να έξοντώνουν τη φρουρά, ακούνε τα άλλα πέντε ρομπότ εκείνα που μπήκαν στο σπίτι, να ανεβαίνουν τη σκάλα κάνοντας τα σκαλοπάτια να τρίζουν δυνατά κάτω από το βάρος τους! Πλησιάζουν στην αίθουσα όπου βρίσκονται οι ύπουργοι!

— Παναγιά μου!, μουρμουρίζει ο Κοντοστούπης. Βάλε το χεράκι σου! Είμαστε χαμένοι! Θα μάς ροκανίσουν σαν παξιμάδια αυτά τα παλιορομπότ.

Και γυρίζει στον Τζιμ.

— Τζιμ! του λέει. Σώσε με! Σώσε μας! Κάνε κάτι πριν πεθάνω από το φόβο μου!

Τότε ο Τζιμ κάνει κάτι πολύ παράξενο. Γυρίζει και κυττάζει την Έλσα θαθεία κι' επίμονα με τα διαπεραστικά γαλανά μάτια του. Το κορίτσι υπνωτίζεται σχεδόν άμεσα. Κλείνει τα μάτια και γέρνει στην αγκαλιά του Τζιμ άναίσθητη. 'Ο νεαρός δημοσιογράφος τη σηκώνει, την μεταφέρει σ' ένα μεγάλο ντουλάπι και την κλείνει εκεί για να μην την βρουν τα ρομπότ και τη σκοτώσουν.

Έπειτα, ενώ ο Κοντοστούπης χοροπηδάει γύρω του από χαρά, ο Τζιμ κάνει κάτι πιο παράξενο. Βγάζει το κοστούμι του, το γυρίζει απ' την ανάποδη και το φορεί πάλι.

Τώρα, ο Τζιμ είναι αλλό-

κοτα ντυμένος. Το κοστούμι του είναι κόκκινο και στους ώμους του κρέμεται μια ασπρη χρυσοστόλιστη μίερα. Στο στήθος του είναι κεντημένο με χρυσή κλωστή ένα μεγάλο «Υ».

Ο Κοντοστούπης φωνάζει:

— Ζήτω ο 'Υπεράνθρωπος! Να μου ζήσης 'Υπεράνθρωπε! Δόσε τους να καταλάβουν!

Μ' ένα πήδημα, ο Τζιμ βρίσκειται στην πόρτα. Δεν καθυστερεί για να την ανοίξει. Της δίνει μια με το χέρι του, την γκρεμίζει κάτω και βγαίνει στο διάδρομο.

Έκεί, αντικρύζει ένα τρομακτικό θέαμα.

Τα ρομπότ, οι τεράστιοι ατσάλινοι άνθρωποι προχωρούν με βαρεία δήματα προς την αίθουσα όπου συνεδριάζουν οι ύπουργοι, κάνοντας ολόκληρο το κτίριο να τραντάζεται από το βάρος τους.

Ένα από τα ρομπότ το πιο κοντινό, γυρίζει προς το μέρος του Τζιμ και τα μέταλλινα μπράτσα του τέρατος σηκώνονται για να χτυπήσουν.

Μά ο Τζιμ είναι πιο γρήγορος. 'Η σφιγμένη γροθιά του σηκώνεται σαν αεροτοπίλλα και χτυπά το ρομπότ στο σαγόνι!

Και τότε συμβαίνει κάτι το άπιστευτο. 'Αντί να νικήση το ρομπότ κι' όχι ο άνθρωπος, αντί το χέρι του Τζιμ να ματώση και να σπάση, αντί το μέταλλο να νική-

ση τη σάρκα, γίνεται τὸ ἀντίθετο.

Κάτω ἀπὸ τὴ γροθιά τοῦ Τζιμ τὸ κεφάλι τοῦ ρομπὸτ τινάζεται πρὸς τὰ πίσω καὶ ξεκολλάει! Τὸ ἀτσάλινο κορμὶ του μένει γιὰ μιὰ στιγμή ἀκίνητο, ἀλλὰ μιὰ κλωτσιὰ τοῦ Τζιμ τὸ κάνει νὰ σωριασθῇ χάμω καὶ νὰ σκορπισθῇ σὲ χίλια κόμμάτια!

Τὰ ἄλλα ρομπὸτ ἔχουν φτάσει στὸ μεταξὺ στὸ βάθος τοῦ διαδρόμου μπροστὰ στὴν πόρτα τῆς αἰθούσης ὅπου συνεδριάζουν οἱ ὑπουργοί. Ἐνα ρομπὸτ ἔχει σηκώσει τὸ χέρι του κι' ἐτοιμάζεται νὰ σπρώξῃ τὴν πόρτα καὶ νὰ τὴν γκρεμίσῃ.

Ὁ Τζιμ μὲ ἀπίστευτη γρηγοράδα ρίχνεται ἀνάμεσα στὰ μετάλλινα τέρατα. Τὰ μπράτσα τῶν ρομπὸτ σηκώνονται καὶ τὸν χτυποῦν στὸ κεφάλι! Μὰ αὐτὸς δὲν παθαίνει τίποτα! Δὲ χάνει οὔτε τὸ χαμόγελο ποὺ ἔχει στὰ χεῖλη του! Γιὰ μιὰ στιγμή στέκεται καὶ κυττάζει εἰρωνικά τοὺς μηχανικοὺς ἀνθρώπους. Ἐπειτα οἱ γροθιές του ἀρχίζουν νὰ χτυποῦν γύρω, τσακίζοντας καὶ διαμελίζοντας τὰ τρομερὰ ρομπὸτ!

Ὁ Κοντοστούπης ἀπὸ τὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ διαδρόμου παρακολουθεῖ τὴν καταπληκτικὴ αὐτὴ σύγκρουσι μὲ τὰ μάτια γουρλωμένα ἀπὸ τὸν τρόμο, μολοντὶ ξέρεי καλὰ πὸ θὰ εἶναι τὸ τέλος. Ξέρεи ὅτι ἡ νίκη θὰ εἶναι μὲ τὸ μέρος τοῦ Τζιμ. Γιατὶ ὁ Τζιμ Μπάρτον, ὁ νεαρὸς δημοσιογράφος δὲν εἶναι

ἄλλος ἀπὸ τὸν ξακουστὸ Ὑπεράνθρωπο, ποὺ τὰ ἀπίστευτα κατορθώματά του περιγράφουν κάθε τόσο οἱ ἐφημερίδες ὅλου τοῦ κόσμου!

Ὁ Ὑπεράνθρωπος

Νὰ τί ἔγραφε, λίγες μέρες πρὶν ἡ ἐφημερίδα «Ἡ λιο» τῆς Ν. Ὑόρκης:

«Ὁ Ὑπεράνθρωπος εἶναι ὁ πιὸ μυστηριώδης ἥρωας ὅλων τῶν ἐποχῶν. Ἐχει τὴ δύναμι τοῦ Ἡρακλέους, τὴ Σοφία τοῦ Σολομώντος, τὸ θάρρος τοῦ Ἀχιλλέως, τὴν παύουργία τοῦ Ὁ-

δυσσέως τὴν γοργότητα τοῦ Ἀετοῦ, τὴν ἀντοχὴ ἐνὸς Θωρηκτοῦ, τὴν ὀρμὴ μιᾶς Ἀεροτορπίλλας! Ἐχει σώσει πολὺς φορὲς τὴν Ἀμερικὴ καὶ τὴν Ἀνθρωπότητα ἀπὸ τρομεροὺς ἐχθροὺς! Κανένας ὅμως δὲν ξέρεи ποίος εἶναι καὶ ποῦ βρίσκεται ὁ καταπληκτικὸς αὐτὸς ἄνθρωπος, ποῦ φανερώνεται ξαφνικά, ὅταν ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐτοιμάζονται νὰ ἐπιτεθοῦν καὶ δρᾷ κεραυνοβόλα! Κανένας δὲν ξέρεи ἀπὸ ποῦ ἔχει πάρει τὴν ἀφάνταστη δύναμὶ του καὶ τ' ἄλλα μεγάλα προτερήματά του...»

Αὐτὸ εἶναι σωστό! Κανέ-

νας στὸν κόσμο —ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Κοντοστούπη, τὸν δημοσιογράφο μὲ τὴν κωμικὴ ἐμφάνισι —δὲν ξέρει ὅτι ὁ Τζιμ Μπάρτον κι' ὁ τρομερὸς Ὑπεράνθρωπος εἶναι τὸ ἴδιο πρόσωπο! Καὶ κανένας— οὔτε κι' ὁ ἴδιος ὁ Κοντοστούπης— δὲν ξέρει τὴν πραγματικὴ ἱστορίαν καὶ τὴν προέλευσιν τοῦ πιο μεγάλου ἥρωος ὅλων τῶν χωρῶν κι' ὅλων τῶν ἐποχῶν...

Γιὰ νὰ μάθουμε τὴν ἱστορίαν του, πρέπει νὰ ταξιδέψουμε μακριά, πολὺ μακριά, μέσα στὸ ἄπειρο, σ' ἓνα πλανήτη, ποῦ τώρα δὲν ὑπάρχει πιά.

Στὸν πλανήτη ἐκεῖνο ζοῦσε μιὰ φυλὴ ἀνθρώπων, ποῦ ἦσαν πολὺ πιο ἀνεπτυγμένοι ἀπὸ ἐμᾶς καὶ στὸ σῶμα καὶ στὸ πνεῦμα. Ἡ δύναμις τους ἦταν τρομακτικὴ καὶ εἰς κινήσεις τους ταχύτατες. Ἦσαν πολὺ πιο ἐξυπνοὶ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τῆς Γῆς καὶ εἶχαν μιὰ ἐκτὴ αἴσθησι, ποῦ τοὺς ἔκανε νὰ διακρίνονται, νὰ μαντεύουν τηλεπαθητικὰ τί γίνεται μακριὰ ἀπ' αὐτοὺς, ὅπως συμβαίνει στὰ «μέντιουμ».

Ὅπως καταλαβαίνετε, ὁ πολιτισμὸς τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ἦταν πολὺ πιο προχωρημένος ἀπὸ τὸν δικὸ μας. Εἶχαν μόλις, κατορθώσει νὰ φτιάξουν εἰδικὰ ἀεροβόλιδες, μὲ τίς ὁποῖες ταξίδευαν ἀπὸ πλανήτη σὲ πλανήτη κι' ἀπὸ ἄστρο σὲ ἄστρο!

Μιὰ μέρα, ἡ κυβέρνησις τοῦ πλανήτη ἐκείνου δημοσίευσε τὴν ἀκόλουθον εἰδησι:

«Σύμφωνα μὲ παρατηρήσεις τῶν ἐπιστημόνων μας, ἀγνωστοὶ ἐχθροὶ τοποθέτησαν βαθεῖα μέσα στὰ σπλάχνα τοῦ πλανήτη μιὰ τεράστια ἀτομικὴ βόμβα! Ἄν ἡ βόμβα αὐτὴ ἐκραγῇ, ὁ πλανήτης μας θὰ κομματιστῇ καὶ θὰ χαθῇ μαζί μὲ μᾶς! Ὅλοι μας, λοιπόν, πρέπει νὰ ψάξουμε νὰ βροῦμε τὸ ἀκριβὲς σημεῖο, ὅπου βρίσκεται ἡ βόμβα, καὶ νὰ τὴν καταστρέψουμε! Γιὰ νὰ μὴ σημειωθῇ πᾶν κός, ἀπαγορεύουμε τὴν ἀναχώρησιν ἀπὸ τὸν πλανήτη μας μὲ ἀεροβόλιδες! Ὅποιος δοκιμάσῃ νὰ φύγῃ, θὰ συλληφθῇ καὶ θὰ ἐκτελεσθῇ! Ὅλοι μας πρέπει νὰ προσπαθήσουμε νὰ σώσουμε τὸν πλανήτη μας καὶ τὸν πολιτισμὸ μας!...»

Οἱ κάτοικοι πειθαρχήσαν στὶς διαταγὰς τῆς κυβερνήσεώς τους. Ἐμείναν ἐκεῖ καὶ προσπάθησαν νὰ βροῦν τὴ βόμβα, μὰ δὲν μπόρεσαν νὰ κάνουν τίποτα. Καί, ξαφνικὰ, μιὰ μέρα, ἡ ἀτομικὴ βόμβα ἐξερράγη καὶ ὁ πλανήτης χάθηκε μαζί μὲ τοὺς ἀνθρώπους του.

Δὲ χάθηκαν ὅμως ὅλοι οἱ κάτοικοί του. Ἐνας πατέρας, ποῦ ἀγαποῦσε πολὺ τὸ μονάκο βό γιὸ του, ἓνας δρέφος ἑνὸς ἔτους, ἔβαλε τὸ παιδάκι του μέσα σὲ μιὰ ἀεροβόλιδα καὶ κρυφὰ τὴν ἐξαπέλυσε στὸ διάστημα, μιὰ στιγμὴ πρὶν ἐκραγῇ ἡ βόμβα.

Ἔτσι, ἐνῶ πίσω ὁ πλανήτης γινόταν χίλια κομμάτια ἀπὸ τὴν ἐκρηξί, ἡ ἀεροβόλιδα μὲ τὸ παιδάκι ταξίδευε μὲ κα-

ταπληκτική ταχύτητα πρὸς ἄλλα ἄστρα καὶ ἄλλους κόσμους... Τὸ παιδάκι ἦταν πολὺ τυχερό, γιατί ἡ ἀεροβολίδα — ἂν καὶ μπορούσε νὰ πέση ἐπάνω σὲ κανένα πυρωμένο ἥλιο ἢ νὰ συνεχίσῃ τὸ ταξίδι της χωρὶς νὰ συναντήσῃ ποτὲ ἄλλο ἄστρο στὸ δρόμο της — ἦρθε κι' ἐπέσε στὴ Γῆ καὶ μάλιστα στὴν Ἀμερική, κοντὰ σ' ἓνα ἀγρόκτημα.

Ἐνα ἀνθρώπου χωρὶς κῶν ἔβρισκαν τὸ παιδάκι καὶ τὸ ἀνέθρεψαν χωρὶς νὰ ὑποψιάζονται ὅτι ἦταν γέννημα ἄλλου κόσμου κι' ἄλλης φυλῆς ἀνθρώπων.

Τὸ παιδί μεγάλωσε σιγὰ - σιγὰ μὲ τ' ὄνομα Τζὶμ Μπάρτον. Στὸ σχολεῖο ἦταν πάντα πρῶτο στὰ μαθήματα, στὸ τρέξιμο, στὴν πάλη καὶ στὸ ποδόσφαιρο. Ἀργότερα, ὅταν μεγάλωσε, ἔγινε ἓνας καλὸς δημοσιογράφος.

Σ' ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα, οἱ καταπληκτικὲς ικανότητες, ποὺ εἶχε κληρονομήσει ἀπὸ τοὺς γονεῖς του, κοιμόνταν μέσα στὸ σῶμα του. Μιὰ μέρα ὅμως, καθὼς παρακολουθοῦσε μὲ τὸ συνάδελφό του Μπιλ Φάκτ, τὸν Κοντοστούπη κάτι γκάγκστερς γιὰ νὰ γράψῃ ἓνα ρεπορτάζ γιὰ τὴν ἐφημερίδα του, ὤρμησαν ἐναντίον τους κακοποιοὶ ὀπλισμένοι μὲ αὐτόματα!

Ὁ Κοντοστούπης σήκωσε ἀμέσως τὰ χέρια του καὶ εἶπε τρέποντας σὰν ψάρι ἀπὸ τὸ φόβο του:

— Μή, μή, ἀδερφάκια μου. Μὴ μοῦ ρίξετε! Νὰ χαρῆτε

τὰ μάτια σας!

Ὁ Τζὶμ ὅμως, χωρὶς νὰ διστάσῃ, ρίχθηκε πάνω τους καὶ τοὺς ἐτσάκισε μὲ τὶς γροθιές του. Ἐνας ἀπὸ τοὺς γκάγκστερς, πρὶν πέσῃ χτυπημένος ἀπὸ τὸν Τζὶμ, πρόλαβε νὰ τραβήξῃ τὴ σκανδάλη τοῦ ὀπλου του. Μὰ οἱ σφαῖρες, ὅταν συνάντησαν τὸ κορμὶ τοῦ δημοσιογράφου, δὲν χώθηκαν μέσα του, ἀλλὰ ἀποστρακίστηκαν καὶ τράβηξαν πρὸς ἄλλες κατευθύνσεις, σὰν νὰ εἶχαν χτυπήσει ἐπάνω σ' ἓνα χοντρὸ ἀτσάλινο θώρακα! Ὁ Τζὶμ δὲν ἔνοιωσε κανένα πόνον ἀπὸ τὶς σφαῖρες κι' αὐτὸ τὸν ἄφησε κατάπληκτο...

Μιὰν ἄλλη φορὰ, ὁ Τζὶμ βρέθηκε μπροστὰ σ' ἓνα σπίτι ποὺ καιγόταν σὰν λαμπάδα. Ἡ μεγάλη σιδερένια πόρτα τοῦ σπιτιοῦ ἦταν πυρακτωμένη ἀπὸ τὴ φωτιά καὶ κανένας δὲν τολμοῦσε νὰ πλησιάσῃ. Μέσα στὸ σπίτι ἦταν ἀποκλεισμένη μιὰ ὁλόκληρη οἰκογένεια καὶ κινδύνευαν ὅλοι νὰ καοῦν ζωντανοί.

Ξαφνικά, ὁ Τζὶμ ἔνοιωσε μιὰ παράξενη φωνὴ νὰ τοῦ λῆ μέσα του: «Πήγαινε ἐσύ! Μπορεῖς νὰ τοὺς σώσης!»

Χωρὶς οὔτε κι' ὁ ἴδιος νὰ καταλάβῃ τί ἔκανε, ὁ Τζὶμ ὤρμησε πρὸς τὴν πόρτα, τὴν ἐσπρωξε μὲ τὸ ἓνα του χέρι καὶ τὴν γκρέμισε! Μπήκε στὸ σπίτι, περνώντας μέσα ἀπὸ τὶς φλόγες ποὺ δὲν τὸν πείραξαν καθόλου, κι' ἔσωσε τοὺς ἀνθρώπους ποὺ κινδύνευαν!

Σε μιάν άλλη περίστασι, ο Τζιμ, καθώς περπατούσε στην άκρη ενός γκρεμού, παραπάτησε κι' άρχισε να πέφτει! Καταλαβαίνετε την έκπληξή του και τη χαρά του, όταν είδε πώς, αντί να γκρεμιστή και να σκοτωθῇ, άρχισε να πετά άνετα και ελεύθερα σάν αετός!

Έτσι ο Τζιμ διαπίστωσε σιγά - σιγά ότι όχι μόνο ήταν πολύ πιο δυνατός κι' από τον πιο δυνατό άνθρωπο, όχι μόνο ότι το κορμί του ήταν άτρωτο στις σφαίρες και στη φωτιά, αλλά και ότι μπορούσε να πετάει σάν πουλί!

Δέν μπόρεσε, βέβαια, να εξηγήση το αλλόκοτο αυτό φαινόμενο, γιατί δέν ήξερε πώς είχε γεννηθῇ σ' άλλον κόσμο και πώς είχε κληρονομήσει τὰ χαρίσματα αυτά από τούς γονείς του. Πάντως, αποφάσισε να θέση τις έκπληκτικές ικανότητές του στην υπηρεσία της κοινωνίας, της δικαιοσύνης και της ανθρωπότητας. Και σκέφτηκε πώς θα πετύχαινε καλύτερα το σκοπό του αν έμενε άγνωστος στον πολύ κόσμο. Έτσι, κανένας δέν ήξερε τί κρυβόταν κάτω από τη φιλειρηνική και κάπως... κοιμισμένη εμφάνισι. του Τζιμ έκτος από το φίλο του, τον Κοντοστούπη, που συχνά βοηθούσε τον Τζιμ στις τολμηρές περιπέτειές του...

Από τότε άρχισε η δράσι του 'Υπεράνθρωπου. Κάθε φορά που η δεύτερη πατρίδα του ή 'Αμερική ή η ανθρωπότης όλόκληρη, βρίσκονταν σε με-

γάλο κίνδυνο, ο 'Υπεράνθρωπος έκανε ξαφνικά την εμφάνισι του και εξώωντνε τούς έχθρους του. Δικαίον έπειτα από τιτανομαχίες!

Τίποτα δέν μπορούσε να αντίσταθῇ στη δύναμί του, στην όρμή του, στο θάρρος του! Το κορμί του, φτιαγμένο από σάρκες που ήσαν πιο σκληρές κι' από άτσάλι, άντεχε ακόμα και στα τρομερότερα χτυπήματα. Μὲ τὰ πανίσχυρα μπράτσα του μπορούσε να λυγίσῃ... κανόνι ή να σταματήση μιὰ όλόκληρη άτμομηχανή!

Σιγά - σιγά, τὰ μεγάλα κατορθώματα του 'Υπεράνθρωπου τον έκαναν γνωστό σ' όλόκληρο τον κόσμο. Οί νέοι και τὰ παιδιὰ τον ελάτρευαν και ώνειρεύονταν να γίνουν μιὰ μέρα δυνατόι σά, αυτόν. Οί κακούργοι έτρεμαν ακόμα και στο άκουσμα του ονόματός του...

Όπως όμως στην πανοπλία του 'Αχιλλέως, του ξακουστού ήρωος της Όμηρικής έποχής, υπήρχε ένα τωστό η μείο, ή φτέρνα του, έτσι και το κορμί του 'Υπεράνθρωπου είχε ένα σημείο όπου τὰ χτυπήματα μπορούσαν να του κάνουν κακό. Και το σημείο αυτό ήταν ακριβώς κάτω από την άριστερή φτέρνα...

Μά είναι καιρός να γυρίσουμε στο Λευκό Οίκο όπου ο 'Υπεράνθρωπος παλεύει με τὰ ρουπότ, τὰ μετάλλινα τέρατα που θέλουν να αίχμαλωτίσουν την κυβέρνησι της 'Αμερικής.

Τὰ ρομπότ νικούν!

III ΣΥΓΚΡΟΥΣΙ ανάμεσα στον 'Υπεράνθρωπο και στους άτσάλινους, μηχανικούς ανθρώπους συνεχίζεται σκληρά, μπροστά στην αίθουσα όπου συνεδριάζουν οι ύπουργοί.

Τὰ ρομπότ σηκώνουν τὰ βαριά άτσάλινα χέρια τους και χτυπούν τόν 'Υπεράνθρωπο στο κεφάλι και στο σώμα, χωρίς ούτε νά κοκκινίξη τὸ δέρμα του!

Ο 'Υπεράνθρωπος άπαντὰ με γροθιές, που μοιάζουν με κεραυνούς. Σε κάθε χτύπημά του, ένα κεφάλι, ένα χέρι ή ένα πόδι από ρομπότ ξεκολλάει από τη θέση του και πηγαίνει νά βροντήσει επάνω στον τοίχο!

Μέσα σε λίγες στιγμές, τὰ πέντε ρομπότ, που άνέβηκαν για νά άπαγάγουν τούς ύπουρους, έχουν μεταβληθῆ σε μιὰ άμορφη μάζα από... παλιοσίδερα!

Ο Κοντοστούπης, στην άλλη άκρη του διαδρόμου, χτυπά τὸ στήθος του θοισμβευτικά, σαν νά έκανε αὐτός τὸ καταπληκτικό αυτό κατόρθωμα.

—Μπράβο μας!, φωνάζει στον 'Υπεράνθρωπο με καμάρι. Τους φάγαμε!

Μά ο 'Υπεράνθρωπος δέν έχει τὸν καιρό για νά γελάσει με τὰ καμώματα του φίλου του και βοηθού του. Κάτω,

Τὰ άτσάλινα τάνκς τών κακούργων έφορμούν.

στην αύλή, είναι άλλα πέντε ρομπότ, που πρέπει νά έξοντωθούν για νά σωθῆ ή κυβέρνησι της 'Αμερικής!

Με τρία μεγάλα πηδήματα διασχίζει τὸ διάδρομο, φτάνει στο παράθυρο και κυττάζει κάτω, στην αύλή. Όλοι οι άστυνομικοί είναι νεκροί τώρα, με τὰ κεφάλια τσακισμένα από τὰ χτυπήματα τών τεράτων!

Τὰ πέντε ρομπότ έτοιμάζονται νά μπουν κι' αὐτὰ στο Λευκό Οίκο. Πρέπει νά τὰ έμποδίσῃ!

Μ' ένα τίναγμα, ὁ Ὑπεράνθρωπος περνᾷ ἐπάνω ἀπὸ τὸ περβάζι τοῦ παραθύρου καὶ ἀρχίζει νὰ... πετᾷ! Οἱ ἄνθρωποι, ποὺ παρακολουθοῦν τὴν τρομερὴ ἐπίθεσι τῶν ρομπότ ἀπὸ τὰ παράθυρα τῶν γύρω σπιτιῶν, ἀφήνουν κραυγὲς γεμάτες ἐκπληξι, θαυμασμό καὶ χαρά:

—'Ο Ὑπεράνθρωπος!

—Ζήτω!

—Σωθήκαμε! Ὁ Ὑπεράνθρωπος ἐξοντώνει τὰ ρομπότ!

Γιὰ μιὰ στιγμή, ὁ Ὑπεράνθρωπος μένει ἀσάλευτος στὸν ἀέρα, σὰν ἀετὸς ποὺ ἐτοιμάζεται νὰ ἐπιτεθῇ. Ἐπειτα, δίνει μιὰ καὶ πέφτει πρὸς τὰ κάτω σὰν βολίδα!

Τὸ πρῶτο ρομπότ ποὺ συναντᾷ διαλύεται σὰν νὰ ἦταν φτιαγμένο ἀπὸ... τραπεζολόχαρτα!

Τὸ δεύτερο ὅμως, ρομπότ, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ, δίνει στὸν Ὑπεράνθρωπο ἓνα χτύπημα, ποὺ κάνει τὴ νίκη νὰ γεῖρη πρὸς τὸ μέρος τῶν ἀτσάλινων τεράτων! Χτυπᾷ τὸν Ὑπεράνθρωπο κάτω ἀπὸ τὴν ἀριστερὴ φτέρνα, στὸ σημεῖο ἀκριβῶς ὅπου τὸ ἀνίκητο κορμὶ του εἶναι εὐαίσθητο καὶ τρωτό!

Ὁ Ὑπεράνθρωπος ζαλίζεται, χάνει τὶς αἰσθήσεις του καὶ σωριάζεται χάμω λιπόθυμος!

Τὰ ρομπότ ρίχνονται ἐπάνω του γιὰ νὰ τὸν ἀποτελειώσουν! Σηκώνουν τὰ βαρεῖα, μέταλλινα πόδια τους καὶ.....

τὸν χτυποῦν μὲ τρομακτικὴ δύναμι στὸ κεφάλι!

Μὰ δὲν μποροῦν νὰ κάνουν τίποτα! Οὔτε κὰν τοῦ γρατσουνίζουν τὸ δέρμα! Δὲν ξέρουν ὅτι τὸ μόνο τρωτὸ μέρος τοῦ Ὑπεράνθρωπου εἶναι κάτω ἀπὸ τὴν ἀριστερὴ φτέρνα του...

Ἀπὸ ψηλά, γέροντας ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρο, ὁ Κοντοστούπης σαλεύει στὰ ρομπότ τὴ γροθιά του μορφάζοντας κωμικά.

—Ἄντε, μωρὲ παλιορομπότ!, φωνάζει. Ἄς μπορούσα νὰ πηδήσω αὐτοῦ κάτω, καὶ θὰ σὰς κανόνιζα ἐγὼ! Θὰ σὰς τσάκιζα στὸ ξύλο!...

Τὰ ρομπότ παρατοῦν τώρα τὸν ἀναίσθητο Ὑπεράνθρωπο καὶ μπαίνουν στὸ σπίτι. Ἀνεβαίνουν στὴν αἴθουσα, ὅπου βρίσκεται ἡ κυβέρνησι, ἀρπάζουν τοὺς ὑπουργούς, ποὺ ἔχουν μισοτρελλαθῇ ἀπὸ τὸν τρόπο τους, καὶ κατεβαίνουν πάλι στὴν αὐλὴ.

Ἐκεῖ, βάζουν τοὺς ὑπουργούς στὶς τρεῖς ἀεροβολίδες καὶ μπαίνουν κι' αὐτοὶ μέσα.

Τὴν ἐπόμενη στιγμή, οἱ ἀεροβολίδες ἀνυψώνονται σιγὰ - σιγὰ στὸν ἀέρα κι' ἔπειτα ξεμακραίνουν πρὸς τὸν ὀρίζοντα μὲ διαβολεμένη γρηγοράδα. Σὲ λίγο νάνονται μέσα στὸ γαλάζιο οὐρανό...

Ὁ Ὑπεράνθρωπος ἀρχίζει νὰ συνέρχεται. Κουνάει τὰ χέρια του, τὰ πόδια του, τὸ κεφάλι του, κι' ἀνοίγει τὰ μάτια του. Ἐξοφνικά, τινάζεται ὀρθιος, κυττάζει γύρω του σαστι

σμένα. Οι αεροβολίδες χάθηκαν!

Ο Υπεράνθρωπος μурμουρίζει κάτι σιγανά. "Επειτα, άνοίγει τὰ μπράτσα του, λυγίζει τὰ γόνατά του και τὰ τινάζει άπότομα. Τό κορμί του άναγκώνεται κατακόρυφα σαν άεροβολίδα και, γυρίζοντας πρὸς τὸ μέρος τοῦ οὐρανοῦ, όπου χάθηκαν οἱ αεροβολίδες με τὰ ρομπότ, άρχίζει νά πετά με άπίστευτη γρηγοράδα.

Μά ὅσο κι' αν φάχνη γύρω, σὸν ὀρίζοντα, δέν μπορεί νά ανακαλύψη κανένα ἴχνος άπό τίς αεροβολίδες... Άπελπίζεται. Γυρίζει πίσω κατεβαίνει σαν αέτοσ στο Λευκό Οἶκο και μπαίνει στο κτίριο άπό τὸ παράθυρο, όπου τὸν περιμένει ὁ Κοντοστούπης.

— Τούσ... τούσ ἑφτασεσ, Υπεράνθρωπε; τραυλίζει ὁ κοντόσωμος κωμικός δημοσιογράφος. "Οχι; "Αχ, νά μπορούσα νά πετώ σαν ἑσένα! Θά τούσ...

Ο Υπεράνθρωπος τὸν σταματᾷ με μιᾷ θυωμένη χειρονομία.

— Φτάνει, Κοντοστούπη!, τοῦ λέει ἡ ανθρωπότησ κινδυνεύει! Ἡ κυβέρνησι τῆς Ἀμερικῆς εἶναι αἰχμάλωτη τοῦ «Ἐωσφόρου», τῆς τρομερώτερης ἐγκληματικῆς συμμορίας, ποῦ ἔχει γνωρίσει ποτὲ ὁ κόσμος! Ἡ ανθρωπότησ κινδυνεύει! Ἄν δέν προλάβω, ἡ καταστροφή θά εἶναι ανεπανόρθωτη! Τί μπορῶ νά κάνω ὁμωσ; Πῶς μπορῶ νά χτυπήσω και νά συντρίψω τὸν «Ἐωσφόρο»;

Λέγοντας αὐτά, γδύνεται. Βγάζει τὸ κοκκινόχρυσο κοστούμι τοῦ Υπεράνθρώπου, και γίνεται πάλι ὁ δημοσιογράφος Τζίμ Μπάρτον.

Πηγαίνει στὴν ντουλάπα, τὴν άνοίγει και δγάζει. Ἐξω τὴν ἔλσα.

— Ἐλσα! τῆς λέει. Ξύπνα.

Τό κορίτσι άνοίγει τὰ μάτια και κυττάζει σαστισμένα γύρω.

— Ποῦ... δρίσκομαι; μурμουριζει. Τί... συνέβη;

— Λιποθύμησεσ, Ἐλσα!, τῆς λέει ψέματα ὁ Τζίμ. Στο μεταξύ τὰ ρομπότ άρπαξαν τούσ ύπουργοὺς και ἔφυγαν! Ἐπενέβη ὁ Υπεράνθρωπος!..

— Ο Υπεράνθρωπος!, φωνάζει τὸ κορίτσι με ἔκπληξι.

— Ναι! Ρίχτηκε στὰ ρομπότ, τσάκισε τὰ μισά, μᾶ δέν μόρεσε νά σώση τούσ ύπουργοὺς!

— Ο Υπεράνθρωπος πάλι, μурμουριζει ἡ Ἐλσα με άπορία. Περίεργο! Ἐχω προσέξει ὅτι ὁ Υπεράνθρωπος κανει τὴν ἐμφάνισί του όπου βρισκόμαστε ἐσύ, ἐγὼ κι' ὁ Κοντοστούπης! Τό πιστεύεις πῶς ἔρχονται στιγμὲς ποῦ πιστεύω πῶς Υπεράνθρωπος εἶσαι... ἐσύ, Τζίμ;

Ο Τζίμ, γελᾷ, δρίσκοντας τάχα άστεία τὰ λόγια τοῦ κοριτσιοῦ. Τῆς λέει:.

— Σιγά - σιγά θά μᾶς πῆς, Ἐλσα, πῶς ὁ Υπεράνθρωπος εἶναι ὁ... Κοντοστούπης!

Τὰ ρομπότ δροῦν πάλι!

ΒΡΙΣΚΟΜΑΣΤΕ στὸ Λονδὶν τὴν πρωτεύουσα τῆς Ἀγγλίας, στὸ μέγαρο ὅπου συνεδριάζει ἡ Βρετανικὴ κυβέρνησις. Ὁλόκληρη ἡ περιοχὴ εἶναι σὲ πολεμικὸ συναγερμό. Ἐκατὸ τάνκς περιπολοῦν στοὺς γύρω δρόμους καὶ στὶς πλατεῖες. Δυὸ συντάγματα πεζικοῦ ἔχουν σχηματίσει μὴ μεγάλη ζώνη σὲ ἄκτινα ἐνὸς μιλίου ἀπὸ τὸ μέγαρο.

Στὶς ταρατὲς τῶν γύρω σπιτιῶν ἔχουν τοποθετηθῇ ἀντιαεροπορικὰ πυροβόλα καὶ πολυβόλα! Σ' ἕνα ἀεροδρόμιο ἑκατοντάδες ἀεροπλάνου θούμενα ἀεροπλάνου περιμένουν ἔτοιμα γιὰ νὰ ἀπογειωθοῦν σὲ περίπτωσι κινδύνου!

Κι' αὐτὰ ὅλα γιὰτὶ ἡ Ἰντέλιτζενς Σέρβις, ἡ ἀγγλικὴ ὑπηρεσίᾳ ἀντικατασκοπείας, ἔχει τὴν πληροφορίαν ὅτι οἱ κακουργοὶ τοῦ «Ἐωσφόρου» πρόκεινται νὰ δοκιμάσουν σήμερον νὰ ἀπαγάγουν τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν, ὅπως ἔκσμαν καὶ μετὰ τὴν ἀμερικανικὴν.

Στὴν αἰθούσα τύπου τοῦ μεγάρου, δεκάδες δημοσιογράφοι περιμένουν. Ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς εἶναι καὶ τρεῖς γνωστοί μας: ὁ Τζιμ, ἡ Ἑλσα κι' ὁ Κοντοστούτης, ποὺ τοὺς ἔστειλαν οἱ ἐφημερίδες τοὺς ἀπὸ τὴν Οὐάσιγκτον!

Μιὰ μόνο ἐβδομάδα ἔχει περάσει ἀπὸ τὴν ἡμέραν, ποὺ τὰ ρομπότ ἐπετέθησαν ἐναντίον τοῦ Λευκοῦ Οἴκου, καὶ ὁλόκληρος ὁ κόσμος εἶναι ἀνά-

στατος. Στὴν Ἀμερικὴ, ποὺ ἔχει μείνῃ ἀκατέρητη, ἔχουν ἀρχίσει κιόλας νὰ ξεσποῦν οἱ πρῶτες μικροεπαναστάσεις ὑποκινούμενες ἀπὸ τοὺς σατανικοὺς πράκτορες τοῦ «Ἐωσφόρου».

Στὴν Ἀγγλίαν, στὴ Ρωσίαν, στὴ Γαλλίαν καὶ σ' ἄλλα Εὐρωπαϊκὰ κράτη, οἱ κυβερνήσεις ἔχουν πάρει ἑκτακτὰ μέτρα γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν τὸν τρομερὸ κίνδυνον ποὺ ἀπειλεῖ τὴν ἀνθρωπότητα.

Μέσα στὴν αἰθούσα τύπου τοῦ κυβερνητικοῦ μεγάρου τῆς Ἀγγλίας, οἱ τρεῖς φίλοι μας κουβεντιάζουν.

— Ἀν κατορθώσουν νὰ ἀπαγάγουν τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν, λέει ἡ Ἑλσα, ὁ κόσμος εἶναι χαμένος!

Κυττάζει παράξενον τὸν Τζιμ καὶ προσθέτει:

— Ἐκτὸς ἀν κἀνὴν τὸ θαῦμα τοῦ ὁ Ὑπεράνθρωπος!

Ὁ Τζιμ γελά. Ὁ Κοντοστούτης μορφαίνει κωμικὰ ζαρώνοντας τὴ μεγάλη μύτη του, καὶ λέει καμαρώνοντας:

— Ἀν ἤμουν ἐγὼ ὁ Ὑπεράνθρωπος, θά...

Δὲν προλαβαίνει νὰ ἀποτελειώσῃ τὴν κουβένταν του. Ἐνας τρομακτικὸς πάταγος τὸν διακόπτει. Κανονιὲς καὶ πολυβολισμοὶ ἀντηχοῦν ξαφνικὰ καὶ κάνουν τὸ κτίριον νὰ τρέμη!

Τρέχουν ὅλοι στὰ παράθυρα. Βλέπουν μιὰ ἀεροβολίδα νὰ κατεδαφίῃ σφυρίζοντας ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ἐνῶ τὰ ἀντιαεροπορικὰ γαζώνουν τὸν ἀέρα μὲ ὀδίδες καὶ σφαῖρες!

Βλέπουν μιά όδίδα νά χτυπά τήν αεροβολίδα καί νά τήν κόβει στη μέση. Ἡ αεροβολίδα πέφτει πάνω σ' ἓνα γειτονικό κτίριο καί σκάζει μέ τρομερό κρότο. Ἦταν ὄχι αεροβολίδα, ἀλλά μιά τεραστία δόμδα γεμάτη ναρκωτικό αέριο!

Οἱ χειρισταί τῶν ἀντιαεροπορικών γέρνουν δίπλα στά κανόνια καί τὰ πολυβόλα τους καί **δυθίζονται** στόν ὕπνο. Οἱ στρατιῶτες καί τὰ πληρώματα τῶν τάκς ναρκώνονται κι' αὐτοί! Τό ναρκωτικό αέριο φτάνει στό κυβερνητικό μέγαρο καί ὅλοι ὅσοι βρίσκονται ἐκεῖ μέσα πέφτουν χάμω ἀνάσθητοι!

Ὅλοι, σέ ἀκτίνα ἐνός μιλιού ἀπό τό κυβερνητικό μέγαρο, εἶναι: τώρα ναρκωμένοι! Ὅλοι... ἐκτός ἀπό τόν Τζίμ, πού μένει ζῦντιος χάρις στη ὑπεράνθρωπη ἰδιότητες τοῦ σώματός του!

Περνοῦν μερικά λεπτά. Ἐαφνικά, ὁ Τζίμ βλέπει τέσσερις αεροβολίδες νά κατεβαίνουν ὁ πῶς ἡ πρώτη ἀπό τόν οὐρανὸ καί νά προσγειώνονται μπροστά στο μέγαρο. Εἴκοσι ρομπότ πηδούν ἔξω καί χωρίζονται σέ δύο ὁμάδες. Τὰ μισὰ μένουν ἔξω ἀπὸ τό κτίριο καί τ' ἄλλα μισὰ μπαίνουν μέσα.

Ὁ Τζίμ διστάζει. Πρέπει νά φορέσῃ τὴ στολή τοῦ Ὑπεράνθρωπου καί νά ριχτῇ ἐπάνω στοὺς ἀτσάλινους, μηχανικούς ἀνθρώπους τσακίζοντάς τους; Μπορεῖ νά τὸ κάνῃ αὐτὸ καί νά εἶναι σίγουρος γιὰ τὴ νίκη, γκατί θά

προσέξῃ νά προφυλάξῃ τὸ τραπὸ σημεῖο τοῦ σώματός του.

Ἐξοντώνοντας τὰ ρομπότ, σώζει τὴν ἀγγλικὴ κυβέρνησι. Μὰ δὲν τοῦ φτάνει αὐτὸ θέλει νά δρῇ τὸ ἀρχηγεῖο τοῦ «Ἐωσφόρου» νά ξεκάνῃ μιὰ γιὰ πάντα τὴν ἐγκληματικὴ συμμορία, πού ἔχει σκοπὸ νά μεταβάλλῃ τὴν ἀνθρωπότητα σὲ μιὰ μᾶζα σκλάβων! Θέλει νά παρακολογήσῃ εἰς αεροβολίδες καί νά φτάσῃ ἔτσι ὡς τὸ ἀρχηγεῖο τῶν κακούργων!

Γι' αὐτὸ ὁ Τζίμ γέρνει ἐπάνω στο περβάζι τοῦ παραθύρου καί κάνει τὸ ναρκωμένο! Κρατεῖ ἀνοιχτὸ τὸ ἔνα του μάτι καί παρακολουθεῖ αὐτὰ πού συμβαίνουν.

Βλέπει τὰ ρομπότ πού μὴ θὰ μποροῦν νά σπύρουν πάλι κουβαλώντας τοὺς κοιμισμένους, ὑπουργοὺς καί νά τοὺς στιβάξουν μέσα σὲ δύο αεροβολίδες.

Ἐπειτα τὰ ἀτσάλινα τέρατα ξαναμπαίνουν στο μέγαρο!

«Γιατί ἄραγε;» ἀναρωτιέται ὁ Τζίμ.

Ἐαφνικά καταλαβαίνει! Τὰ ρομπότ σκοπεύουν νά αἰχμαλωτίσουν καί ὅλους ὅσους βρίσκονται μέσα στο κτίριο γιὰ νά μὴν τοὺς ξεφύγῃ κατὰ λάθος κανένας ὑπουργός!

Ὁ Τζίμ τραδιέται: μέσα, τρέχει σ' ἓνα διπλανὸ δωμάτιο καί κρύβεται πίσω ἀπὸ ἓνα ἐπιπλο. Ἀπὸ τὴν μισάνοιχτη πόρτα, βλέπει τὰ ρομπότ νά σηκώνουν τοὺς κοιμισμέ-

ιους δημοσιογράφους και να τους κουβαλούν έξω.

Με γρήγορες κινήσεις, ο Τζιμ θυάζει το κοστούμι του, το γυρίζει ανάποδα και το φορεί.

Είναι τώρα ο Ύπεράνθρωπος με την χρυσοκόκκινη στολή και την άσπρη χρυσοκέντητη μπέρτα. Στο στήθος του λάμπει ένα χρυσό «Υ», το σήμα του Ύπεράνθρωπου.

Πηγαίνει στο παράθυρο. Τα ρομπότ έχουν στοιβάξει τώρα όλο τ' ανθρώπινο φορτίο τους στις αεροβολίδες και μπαίνουν κι αυτά μέσα.

Ένα σιγανό δούισμα ακούγεται. Οί αεροβολίδες ανιψώνονται και ξεμακραίνουν γοργά.

Ο Ύπεράνθρωπος ανοίγει τα μπράτσα του, λυγίζει τα γόνατά του, τα τεντώνει απότομα και τινάζεται έξω από το ανοιχτό παράθυρο.

Ανιψώνεται σαν χελιδόνι κι αρχίζει να πετά άργα στην αρχή και με άπιστευτη γρηγοράδα έπειτα.

Ο Ύπεράνθρωπος ρίχνεται στο κυνήγι των αεροβολίδων με τα ρομπότ του «Εωσφόρου»!

Πάνω απ' τον ώκεανό

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ αρκετή απόστασι ανάμεσα σ' αυτόν και στις αεροβολίδες, για να μην τον δούν τα ρομπότ και

καταλάβουν το σχέδιό του, ο Ύπεράνθρωπος πετά γοργά επάνω από την Αγγλία.

Κάτω, απλώνονται, πράσινοι κάμπτοι, φιδωτά άσπρηνια ποτάμια, μεγάλα κοκκινοπράσινα βουνά μεγάλες πόλεις που τα σπίτια τους μοιάζουν με παιχνιδάκια.

Έπειτα, φαίνεται ο ώκεανός, ή πρασινογάλαζη θάλασσα με λίγα καράβια δώ και κεί.

Οί αεροβολίδες τραβούν προς τα νοτιοδυτικά.

«Πού πηγαίνουν;» αναρωτιέται ο Ύπεράνθρωπος καθώς γλιστρά στον αέρα πίσω τους. Μήπως σέ κανένα νησί του Ατλαντικού Ωκεανού;»

Μά όχι! Οί αεροβολίδες περνούν πάνω από δυό - τρία νησιά και συνεχίζουν το ταξίδι τους προς το ανοιχτό πέλαγος, όπου δεν υπάρχουν νησιά.

Περνούν ώρες και το κυνηγητό εξακολουθεί, χωρίς ο Ύπεράνθρωπος να κουράζεται καθόλου. Για να πετά κουνιάει μόνο τα πόδια του τόσο γοργά και τόσο άεπαισθητα, ώστε το μάτι γελιέται και νομίζει πως δεν κουνιούνται.

Έρχεται ή νύχτα και τυλίγει τον άπέραντο ώκεανό με τα μαύρα πέπλα της. Οί αεροβολίδες χάνονται μέσα στο σκοτάδι.

Όχι όμως για τον Ύπεράνθρωπο. Τα μάτια του, προικισμένα από την φύσι του μακρινού πλανήτη όπου γεννήθηκε μπορούν να βλέ-

πουν καθαρά μέσα στο πυκνό σκοτάδι, σαν να είναι μέρα!

Βλέπει τις αεροβολίδες να συνεχίζουν το πέταγμά τους πάνω από την σκοτεινή θάλασσα και να κατευθύνονται προς τις άκτες της Νότιας Αμερικής.

Με τα δόντια σφιγμένα, ο Υπεράνθρωπος επιμένει στο άδυσώπητο, εκείνο κυνηγητό. Δεν πολεμά μόνο για την ανθρωπότητα τώρα. Κινδυνεύουν δυό αγαπητά του πρόσωπα: η αγαπημένη Έλσα κι' ο φίλος του Κοντοστούπης, που είναι αιχμάλωτοι των ρομπότ μέσα στις αεροβολίδες.

Είναι νύχτα ακόμα, όταν οι αεροβολίδες φτάνουν στις άκτες της Νότιας Αμερικής. Μά δε σταματούν. Περνούν πάνω από τις παράλιες πόλεις, φτάνουν πάνω από τον Αμαζόνιο, το μεγαλύτερο ποταμό του κόσμου, και χαμηλώνουν προς ένα μεγάλο σκοτεινό βουνό.

Ο Υπεράνθρωπος ψάχνει την πλαγιά του βουνού με τα διαπεραστικά του μάτια, μα δε βλέπει τίποτ' άλλο εκτός από δέντρα και βράχους.

Ξαφνικά όμως συμβαίνει κάτι καταπληκτικό. Λίγες στιγμές πριν οι αεροβολίδες αγγίξουν το βουνό, ένας τεράστιος βράχος παραμερίζει σαν πόρτα και ένα μεγάλο φωτεινό άνοιγμα σχηματίζεται στην πλαγιά.

Οι αεροβολίδες μπαίνουν εκεῖ ή μια πίσω από την άλλη. Ο βράχος μετακινείται πάλι και κλείνει το άνοιγμα!

Το βουνό γίνεται πάλι σκοτεινό ήσυχο και αίνιγματικό. Κανένας δε θα μπορούσε να υποφιασθή τί υπάρχει μέσα στα σπλάχνα του.

Ο Υπεράνθρωπος προσγειώνεται απαλά. Πηγαίνει κοντά στο βράχο - πόρτα. Ένας φρουρός πηγαίνει μπροστά του μ' ένα αυτόματο στα χέρια.

Βλέπει τον Υπεράνθρωπο. Πριν όμως προλάβει να ανοίξει το στόμα του για να φωνάξει, πριν το δάχτυλό του αγγίξει τη σκανδάλη του όπλου του, ο Υπεράνθρωπος όρμα έπάνω του και μ' ένα χτύπημα του χεριού του τον ρίχνει νεκρό!

Έξετάζει τώρα το μεγάλο βράχο. Βρίσκει μια στενή σχισμή, χώνει τα δάχτυλά του εκεί και τα τεντώνει απότομα.

Ο βράχος υποχωρεί. Σχηματίζεται ένα μικρό άνοιγμα, ίσια - ίσια για να χωρέσει ένας άνθρωπος.

Ο Υπεράνθρωπος χώνεται μέσα. Βρίσκεται μέσα σ' ένα μεγάλο τετράγωνο χώλ.

Δυό φρουροί στέκονται κοντά στο άνοιγμα. Κρατούν κι' αυτοί αυτόματα.

Ο Υπεράνθρωπος τεντώνει τα μπράτσα του δεξιά κι' αριστερά και χτυπά τους φρουρούς στο κεφάλι με τη ράχη των χεριών του. Πέφτουν σαν να τους είχε χτυπήσει με σφυρί!

Προχωρεί και μπαίνει μέσα σ' ένα μακρύ διάδρομο. Τον διασχίζει χωρίς να συναντήσει κανένα και φτάνει στην άλλη

ἄκρη του, ὅπου σταματάει κοντά σέ μιὰ ἀνοιχτή πόρτα.

Ἐκεῖ, μέ μάτια γουρλωμένα ἀπὸ τὴν ἐκπληξι, ἀντικρύζει ἓνα ἀπίστευτο θέαμα.

Μέσα σέ μιὰ τεράστια κυκλική σπηλιά, πού τὸ ταβάνι της εἶναι τόσο ψηλὸ ὥστε χάνεται μέσα στὸ σκοτάδι, εἶναι συγκεντρωμένο ἓνα ἀξιολύπητο πλῆθος ἀνθρώπων.

Εἶναι μαζεμένοι στὴ μέση τῆς πλατείας καὶ εἶναι δεμένοι μέ ἀλυσίδες! Ἀνάμεσά τους ὁ Ὑπεράνθρωπος ἀναγνώριζει τὸν πρόεδρο τῆς Ἀμερικής μέ τοὺς ὑπουργούς του, τὸν πρωθυπουργὸ τῆς Ἀγγλίας μέ ὁλόκληρη τὴν ἀγγλικὴ κυβέρνησι καὶ πολλοὺς Ἀγγλοὺς δημοσιογράφους. Ἐκεῖ βρίσκονται ἐπίσης ἡ Ἑλσα καὶ ὁ Κοντοστούπης!

Ὁ Ὑπεράνθρωπος ἐπεμβαίνει

ΓΥΡΩ ἀπὸ τοὺς αἰχμαλώτους στέκονται πέντε ἄντρες μέ αὐτόματα στὰ χέρια. Πιὸ πέρα, δεκάδες ρομπὸτ στέκονται ἀραδιασμένα σὰ στρατιῶτες. Σέ μιὰ γωνιὰ τῆς σπηλιάς δέκα ἀεροβολίδες εἶναι τοποθετημένες πάνω σέ καροτσάκια μέ τροχοὺς.

Κοντὰ στοὺς ἀλυσοδεμένους αἰχμαλώτους ἓνας ψηλὸς ξανθὸς ἄντρας μέ σκληρὰ χαρakterιστικά καὶ ψυχρὰ γκρίζα μάτια εἶναι καθισμένος σέ μιὰ πολυθρόνα. Μιλάει ἀποτεινόμενος στοὺς αἰχμαλώτους:

— Εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένος, τζέντλεμεν! Πάρα πολὺ εὐχαριστημένος! Ἡ ὀργάνωσις τοῦ «Ἐωσφόρου» κρατεῖ τώρα στὰ χέρια της τὶς κυ-

Μιά άπίστευτη τριτοκοσμική δρα-
χίζει ανάμεσα στον 'Υπεράνθρω-
πο και στον 'Εωσφόρο...

δερνήσεις της 'Αμερικής και της 'Αγγλίας! 'Ελπίζω αύριο νά 'έχουμε ἐδώ και τις κυβερνήσεις της Ρωσίας και της Γαλλίας! Τότε ὁ κόσμος ὁλοκληρὸς θὰ εἶναι δικός μας! 'Επαναστάσεις, παρακινήμενες ἀπὸ πράκτορές μας, θὰ ξεσπάσουν στὶς χώρες αὐτές και θὰ ἐξαθρῶσουν τὴν κρατική μηχανή τους! Τὸ αἷμα πού θὰ χυθῇ θὰ εἶναι πολὺ και οἱ καταστροφές πού θὰ γίνουν θὰ εἶναι πολὺ μεγάλες! 'Απὸ σὰς ἐξαρτᾶται νὰ προλάβετε τὸ κακό...

Ὁ πρόεδρος τῆς 'Αμερικής λέει μέσα ἀπὸ τὸ ἀλυσοδεμένο πλῆθος:

— Τί πρέπει νὰ κάνουμε γιὰ νὰ προλάβουμε τὸ κακό;

— Νὰ βγάλετε μιὰ διαταγή πρὸς τοὺς λαούς σας, ἀπαντᾷ ὁ ἀρχηγὸς τῆς συμμορίας «'Εωσφόρος» καὶ νὰ τοὺς λέτε πὼς πρέπει ὅλοι νὰ ὑποταχθῶν χωρὶς ἀντίστασι!

Φωνές διαμαρτυρίας ὑψώνονται. Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς 'Αγγλίας λέει:

— Ἡ κυβερνήσί μου δὲ θὰ κάνῃ ποτὲ μιὰ τόσο προδοτικὴ καὶ ἀτιμὴ πράξι!

Ὁ πρόεδρος τῆς 'Αμερικής συμπληρώνει:

— Ἡ 'Αμερικανικὴ κυβέρνησις ἀρνεῖται ἀπολύτως νὰ συζητήσῃ αὐτές τις προτάσεις! Ὁ ἀμερικανικὸς λαὸς θὰ πολεμήσῃ γιὰ τὴν ἐλευθερίαν του καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι τὸ ἴδιο θὰ κάνουν κι' ὅλοι οἱ ἄλλοι λαοὶ τοῦ κόσμου!

Τὰ ψυχρὰ μάτια τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν κακούργων ἀστρά-

φτουν ἀπαίσια.

— Ξέρετε τί σημαίνει ἡ ἀρνησι αὐτή; ρωτᾷ ἄγρια.

— Ξέρουμε!, ἀπαντᾷ μιὰ φωνὴ μέσα ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν αἰχμαλώτων.

Ὁ Ὑπεράνθρωπος γελᾷ ἀναγνωρίζοντας τὴ φωνὴ τοῦ Κοντοστούπη. Ὁ μικρόσωμος δημοσιογράφος μὲ τὴ μεγάλη γαμπὴ μύτη σηκώνεται ὀρθὸς καὶ σαλεύει τὴ μικρὴ γροθιά του στὸν ἀρχισυμμορίτη μορφάζοντας κωμικά.

— Ξέρουμε!, ξαναλέει ὁ Κοντοστούπης. Θὰ μᾶς σκοτώσετε ὅλους ἔ; Τὸ ἴδιο μᾶς κάνει! Εἴμαστε ἐλεύθεροι ἄνθρωποι καὶ ξέρουμε νὰ πεθάνουμε γιὰ τὴν πατρίδα μας!

Ὁ ἀρχισυμμορίτης κυττάζει τὸ ἀστεῖο πρόσωπο τοῦ Κοντοστούπη καὶ γελᾷ σαρκαστικά.

— Δὲ θὰ πεθάνετε ἀπλῶς! λέει. Θὰ πεθάνετε ἔπειτα ἀπὸ φριχτὰ δασανιστήρια! Τὰ ρομπότ μου θὰ σᾶς χαϊδέψουν.. τρυφερά μὲ τὰ.. χεράκια τους καὶ θὰ σᾶς σκοτώσουν ἕναν- ἕναν, ἀφοῦ σᾶς βγάλουν τὰ δόντια καὶ τὰ μάτια καὶ σᾶς σπάσουν τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια.

Ὁ Ὑπεράνθρωπος δρῖσκει πὼς ἀρκετὰ ἔχει τραβήξῃ ἡ ἱστορία αὐτή. Κάνει δύο μεγάλα δήματα καὶ βγαίνει ἀπὸ τὸ διάδρομο. Βρίσκεται: τώρα μέσα στὴν ἀπέραντη σπηλιά.

Ὁ ἀρχισυμμορίτης τὸν βλέπει καὶ τινάζεται ὀρθὸς ἀπὸ τὸ ξάφνιασμα καὶ τὸν τρόπο. Ἀναγκωρίζει τὴ μορφή ἐκείνη

μέ τη χρυσοκόκκινη στολή
καὶ τῇ λευκῇ μπερτα.

— 'Ο.. 'Υπεράνθρωπος !,
φωνάζει.

Οἱ ἄλλοι κακοῦργοι, ἀκού-
γοντας τὸ τρομερὸ αὐτὸ ὄνο-
μα, γυρίζουν καὶ τραβοῦν τὴ
σκανδαλίη τῶν ὀπλῶν τοῦ
κρατοῦν.

Ἡ σπηλιά ἀντηχεῖ ἀπὸ
τοὺς πολυβολισμοὺς, σὰν νὰ
εἶχαν ἐκτυρσοκροτήσῃ ἑκατὸ
κανόνια μαζί!

Οἱ σφαῖρες χτυποῦν τὸν 'Υ-
περάνθρωπο στὸ στήθος καὶ
οἱ αἰχμάλωτοι ὑπουργοὶ καὶ
δημοσιογράφοι ἀφήνουν κραυ-
γὴς φρίκης, περιμένοντας νὰ
δοῦν τὸν ἱερακτοῦ ἥρωα νὰ
πέφτῃ νεκρός!

Μὰ τίποτα τέτοιο δὲν συμ-
βαίνει! Οἱ σφαῖρες χτυποῦν
τὸν 'Υπεράνθρωπο στὸ στή-
θος, μὰ δὲν τρυποῦν τὴ σάρ-
κα του, ποὺ εἶναι πρὶς σκληρὴ
ἀπὸ ἀτσάλι. Τὰ δῆματα ἀ-
ποστρακίζονται καὶ πηγαί-
νουν νὰ χωθοῦν στοὺς τοίχους
τῆς σπηλιάς..

'Ο 'Υπεράνθρωπος χαμογε-
λά.

— 'Ἦρθε τὸ τέλος σου.
λέει στὸν ἀρχικακοῦργο. Θὰ
πεθάνῃς ἐσὺ κι' οἱ ἄνθρωποί
σου! Καὶ δὲ θὰ πεθάνετε ἐ-
δῶ χτυπημένοι ἀπὸ μένα!...
Αὐτὸς ὁ θάνατος θὰ ἦταν γλυ-
κὸς γιὰ σὰς! Θὰ σὰς δέσω
καὶ θὰ σὰς παραδώσω στὴ
δικαιοσύνη καὶ θὰ σὰς ψη-
σουν ζωντανούς, στὴν ἡλε-
κτρικὴ καρέκλα...

Καὶ προχωρεῖ μὲ μεγάλα

ἀργὰ δῆματα πρὸς τὸ μέρος
τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς συμμορίας
τοῦ «'Εωσφόρου».

Αὐτός, τρελλὸς ἀπὸ τὸ φό-
βο του, τραβάει τὸ πιστόλι
του καὶ ἀδειάζει τὶς σφαῖρες
του στὸ στήθος τοῦ 'Υπεράν-
θρωπου.

Βλέποντας ὅμως πῶς οἱ
σφαῖρες του δὲν τοῦ κάνουν
τίποτα, τρέχει καὶ κρύβεται
πίσω ἀπὸ τὰ ρομπότ.

Μέσα ἀπὸ τοὺς αἰχμαλώ-
τους ἀκούγεται ἡ φωνὴ τοῦ
κωμικοῦ Κοντοστούπη:

— Τὸ... καημενάκι μου !
Μὴν τὸν τρομάζεις τόσο πολὺ
'Υπεράνθρωπε, καὶ θγάλη τὴ
χρυσή! Λύσε με καὶ μπορῶ
νὰ σοῦ τὸν περιποιηθῶ ἐγὼ
μὲ δυὸ καλὲς γροθιές!

'Ο 'Υπεράνθρωπος χαμο-
γελά πάλι. 'Ο Κοντοστούπης
εἶναι ἀδιόρθωτος. Ἀκόμα καὶ
στὶς πρὶς κρίσιμες, στιγμὲς,
αὐτὸς ἐννοεῖ νὰ κάνῃ καλαμ-
πούρια.

'Ο ἀρχισυμμορίτης φωνά-
ζει τότε σὰν τρελλός:

— 'Εμπρός, ρομπότ! 'Εμ-
πρός, ἀτσάλινο! ἄνθρωποί
μου! Τσακίστε τὸν 'Υπεράν-
θρωπο! Ριχτήτε ὅλοι μαζί ἐ-
πάνω του καὶ λιώστε τον!

'Ο μικρὸς στρατὸς τῶν ἀ-
τσάλινων τεράτων παίρνει
ζωή. Τὰ βαιρειὰ μέλη τους
σαλεύουν ἀργὰ καὶ τὰ δῆμα-
τά τους ἀντηχοῦν ὑπόκωφα
μέσα στὴ σπηλιά. Βαδίζουν
ὅλα μαζί συντεταγμένα κατὰ
τριάδες, πρὸς τὸν 'Υπεράν-
θρωπο!

Ρομπότ έναντίον ανθρώπου

Οι άλυσσοδεμένοι αιχμαλώτοι κρατούν την ανάσα τους από την αγωνία και με γουρλωμένα μάτια παρακολουθούν τα άψυχα έκείνα όντα, τους μηχανικούς τερατώδεις ανθρώπους, να πλησιάζουν όλο και πιο πολύ τον Υπεράνθρωπο.

Αυτός, χωρίς το χαμόγελο να φύγει από τα χείλη του, άφήνει τα ρομπότ να πλησιάζουν, ξαφνικά δίνει ένα πήδημα, και ρίχνεται επάνω τους κι' αρχίζει την καταστροφή και την εξόντωσι.

Οι γροθιές του στριφογυρίζουν με άπίστευτη γοηγοράδα και καταπληκτική όρμη και τα ρομπότ πέφτουν τό ένα πίσω από τ' άλλο με τα άτσάλινα κεφάλια και κορμιά τους τσακισμένα!

Τα ρομπότ είναι πολλά και στριμώχνονται γύρω από τον Υπεράνθρωπο, προσπαθώντας να τον σκοτώσουν. Τόν χτυπούν με τα χοντρά μετάλλινα χέρια τους, τόν πατούν με τα βαρειά πόδια τους, τόν συμπιέζουν με τα άτσάλινα κορμιά τους!

Μά δεν τού κάνουν τίποτα, γιατί τό κορμί τού Υπεράνθρώπου είναι φτιαγμένο από τη φύσι για να άντέχει ακόμα

και σε χειρότερα χτυπήματα!

Έτσι σε λίγο όλα τα ρομπότ έχουν πέσει χάρω διαμελισμένα και τσακισμένα. Δέ μένουν πιά παρά μόνο ό άρχικακούργος και οι λίγοι συν ένογοί του με τα αυτόματα.

Τότε γίνεται κάτι που άνατρέπει την κατάσταση και που κάνει άνώφελη τη θριαμβευτική νίκη τού Υπεράνθρώπου.

Ό άρχηγός τού «Έωσφόρου» φωνάζει στους ανθρώπους του:

— Γυρίστε τα αυτόματά σας προς τους αιχμαλώτους! "Αν ό Υπεράνθρωπος κάνει έ να δήμα προς τό μέρος μας, τραθήξτε τη σκανδάλη και σκοτώστε τους όλους!

Έπειτα, γυρίζει στον Υπεράνθρωπο.

— Καθώς βλέπεις, τού λέει, ή νίκη είναι με τό μέρος μας. Είσαι άναγκασμένος να παραδοθής! Μπορείς να όρμήσης έναντίον μας και να μάς σκοτώσης... Πρίν από μάς όμως θά πεθάνουν όλοι οι αιχμαλώτοι! Διάλεξε και πάρε.. "Αν καθήσης ήσυχος να σε δέσω με άλυσίδες, οι άνθρωποί μου δέ θά τραθήξουν τη σκανδάλη!....

Ό Υπεράνθρωπος σφίγγει τα δόντια του από τό θυμό του, μά δεν μπορεί να κάνει τίποτα. "Αν δεν παραιτοθής, οι κυβερνήσεις της Άμερικής και της Άγγλίας, πολλοί δημοσιογράφοι, ή άγαπημένα του Έλσα και ό φίλος του και βοηθός του Κοντο-

στούπης, θά πεθάνουν χτυπημένοι από τις σφαίρες των κακούργων!

— Πολύ καλά! λέει στὸν ἀρχισυμμορίτη. Δέχομαι νὰ με δέσης!

Γελώντας κοροϊδευτικά, ὁ ἀρχηγὸς τῶν κακούργων πηγαινει σὲ μιὰ γωνιά τῆς σπηλιάς καὶ σηκώνει μιὰ πολὺ γοντρή καὶ πολὺ βαρειά ἀλυσίδα.

Σέρνοντάς την με δυσκολία τὴν κουβαλάει ὡς τὸ μέρος ὅπου στέκεται ὁ Ὑπεράνθρωπος. Περνᾷ τοὺς γοντροὺς κρικούς τῆς ἀλυσίδας στὰ χέρια καὶ στὰ πόδια τοῦ Ὑπεράνθρωπου καὶ τοὺς κλείδώνει με μεγάλα λουκέτα, ἔτσι ποὺ αὐτὸς νὰ μὴν μπορῇ νὰ σαλέψῃ καθόλου τὰ μέλη του!

Φωνάζει ἔπειτα τέσσερις ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους του καί, με τὴ βοήθειά τους, σηκώνει τὸν Ὑπεράνθρωπο καὶ τὸν κουβαλάει στὴν ἄκρη τῆς σπηλιάς, ὅπου ὑπάρχει ἓνα φαρδὺ καὶ βαθὺ ξεροπήγαδο.

— Στὸ βάθος αὐτοῦ τοῦ ξεροπήγαδου, λέει ὁ ἀρχηγὸς τοῦ «Ἐωσφόρου», ζῇ μιὰ τίγρη! Τὴν ἔχουμε ἐπίτηδες γιὰ νὰ περιποιοῦμεθα μερικoὺς καλοὺς ἐπισκέπτες σὰν ἐσένα! Καὶ πρέπει νὰ ξέρης ὅτι τὴν ταΐζουμε πολὺ σπάνια γιὰ νὰ ἔχῃ πάντα ὁρεξί! Φαντάζεσαι τώρα τί χασρά θὰ κάνῃ ὅταν ἀντικρύσῃ τὸν καλὸ μεζὲ ποὺ θὰ τῆς οἰζουε!

Καὶ με μιὰ σπρωξιὰ ρίχνει τὸν Ὑπεράνθρωπο στὸ πηγάδι. Περιμένει με τὸ αὐτὶ στη

μένο καὶ με μάτια ποὺ λάμπουν ἀπὸ σκληρή, ἀπάνθρωπη χαρά.

Λίγες στιγμὲς ἀργότερα, φτάνουν ὡς τ' αὐτιά του κρότοι ἀλυσίδας, οὐρλιαχτὰ τίγρης καὶ ξεφωνητὰ πόνου. Ἔπειτα, ἡσυχία.

Τρίβοντας τὰ χέρια τοῦ ἀπὸ ἱκανοποίησι, γυρίζει κοντὰ στοὺς αἰχμαλώτους ποὺ εἶναι ὅλοι χλωμοὶ ἀπὸ φρίκη. Ἡ Ἐλσα ἔχει λιποθυμήσει κι' ὁ Κοντοστούπης, σκυμμένος ἐπάνω τῆς, προσπαθεῖ νὰ τὴν συνεφέρῃ.

— Τζέντλεμεν, λέει ὁ κακούργος, ὅπως εἶδατε με τὰ μάτια σας, ὁ περίφημος Ὑπεράνθρωπός σας δὲν ὑπάρχει πιά! Εἶναι: τώρα ἓνα ἄψυχο, μὰ ζεστὸ ἀκόμα κορμί, ἐκλεκτὸς μεζὲς γιὰ τὴν τίγρη μας! Νόμιζε ὁ ἡλίθιος πὼς μπορούσε νὰ τὰ βάλλῃ με τὸν «Ἐωσφόρο», τὴν ὁργάνωσι ποὺ εἶναι προσωρισμένη νὰ γίνῃ ὁ αὐτοκράτορας τοῦ κόσμου.

Τρίβει: πάλι τὰ χέρια τοῦ με ἱκανοποίησι καὶ συνεχίζει χαμογελώντας:

— Καὶ τώρα ἐλπίζω πὼς δὲ θάχετε πιά ἀντίρρηση σ' αὐτὸ ποὺ σὰς πρότεινα! Θὰ διατάξετε τοὺς λαοὺς σας νὰ ὑποταχθοῦν χωρὶς...

— Ἀρνοῦμαι: ἀπολύτως!, δηλώνει με σταθερὴ φωνὴ ὁ πρόεδρος τῆς Ἀμερικῆς.

— Ἡ κυβέρνησί μου δὲ θὰ ἐκδῶσι ποτὲ μιὰ τόσο προδοτικὴ διαταγή! λέει ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας.

Ὁ Κοντοστούπης παρατά-

ει τη λιπόθυμη "Ελσα, σηκώνεται, δρθιος καὶ φωνάζει:

— Έκ μέρους τῶν δημοσίου γράφων ὅλου τοῦ κόσμου σοῦ λέω... νὰ πᾶς στὸ διάβολο!

Ὁ ἀρχισυμμορίτης γίνεται ἔξω φρενῶν. Τὸ πρόσωπό του ἀναφλοκακκινίζει καὶ τὰ σκληρὰ μᾶτια πετοῦν σπίθες θυμοῦ.

— Θὰ σᾶς βασανίσω ὁ-λους ἕναν - ἕναν!, οὐρλιάζει. Θὰ σᾶς βασανίσω ὥσπου νὰ κάνετε αὐτὸ ποῦ θέλω!

Γυρίζει στοὺς ἀνθρώπους του καὶ προσθέτει:

— Έμπρός, παιδιὰ! Θ' ἀρχίσουμε ἀπὸ τὸν πρόεδρο τῆς Ἀμερικῆς!!!....

Στὸ πηγάδι μὲ τὴν τίγρη

Α Σ γυρίσουμε ὁμως στὸ ξεροπήγαδο μὲ τὴν τίγρη κι' ἂς παρακολοθῆσουμε τί συνέβη ἐκεῖ κάτω, ὅταν οἱ κακοῦργοι ἔρριξαν τὸν ἀλυσοδεμένο Ὑπεράνθρωπο.

Τὸ κορμὶ τοῦ Ὑπεράνθρωπου, σπρωγμένο ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς συμμορίας τοῦ «Έωσφόρου», περνᾷ πάνω ἀπὸ τὸ χεῖλος τοῦ πηγαδιοῦ καὶ πέφτει στὸ κενό.

Ὁ Ὑπεράνθρωπος δὲν ἀντιδρᾷ καθόλου. Ἀφήνει τὸ κορμὶ του νὰ πέφτη. Δὲ θέλει νὰ καταλάβουν οἱ κακοῦργοι τὸ σχέδιο ποῦ ἔχει στὸ μυαλό του.

Πέφτει στὸ κενὸ μὲ ὀρμή, ποὺ γίνεται ὅλο καὶ πιὸ μεγάλη.

Ξαφνικά, ὅταν φτάνει κον-

τὰ στὸ θυθὸ τοῦ πηγαδιοῦ, ὅπου τὸν περιμένει ἡ πεινασμένη τίγρη, τεντώνει τὰ μέλη του ἀπτότομα. Τὸ πέσιμο σταματᾷ κι' ὁ Ὑπεράνθρωπος μένει γιὰ μιὰ στιγμή ἀκίνητος στὸν αέρα. Ἐπειτα ἀρχίζει νὰ πέφτη πάλι, πιὸ ἀργὰ ὁμως τώρα.

Φτάνει κάτω καὶ προσγειώνεται ἀπαλὰ χωρὶς νὰ χτυπήσῃ. Κυττάζει γύρω του.

Βρίσκεται μέσα σ' ἕνα εἶδος μικρῆς κυκλικῆς σπηλιάς. Λίγα μέτρα πιὸ πέρα, μιὰ με γάλη τίγρη τὸν κυττάζει μὲ κίτρινα, πεινασμένα μᾶτια, συσπειρωμένη κ' ἔτοιμη νὰ ὀρμήσῃ!

Ὁ Ὑπεράνθρωπος κυττάζει τὶς ἀλυσίδες του. Εἶναι τόσο χοντρές καὶ ὅσο γερές ὥστε θὰ μπορούσαν νὰ συγκρατήσουν ἀκόμα κι' ἕνα ὑπερωκεάνειο.

Τεντώνει τὰ μπράτσα του χαμαγελώνοντας περιφρονητικά. Οἱ ἀλυσίδες τρίβουν καί... σπάζουν!

Τεντώνει τὰ πόδια του καὶ τὰ ἐλευθερώνει μὲ τὴν ἴδια εὐκολία!

Ἐνα ἄγριο γρύλλισμα τὸν κάνει νὰ γυρίσῃ γοργά.. Ἡ τίγρη ἔχει κιόλας χυμῆξῃ ἐναντίον του καὶ διασχίζει τὸν αέρα μὲ τὰ σαγόνια τῆς ὀρθᾶ νο:χτα καὶ μὲ τὰ νύχια τῆς ἔτοιμα νὰ σπαράξουν τὶς σάρκες του!

Ὁ Ὑπεράνθρωπος ἀπλώνει τὸ ἕνα του χέρι, ποῦ χώνεται θαθεῖα μέσα στὸ ἀνοιχτὸ στόμα τοῦ θηρίου. Χώνει καὶ τ' ἄλλο χέρι ἐκεῖ μέ-

ει τῇ λιπόθυμῃ "Ελσα, σηκώνεται ὁρθίος καὶ φωνάζει:

— Ἐκ μέρους τῶν δημοσίων γράφων ὅλου τοῦ κόσμου σοῦ λέω... νὰ πᾶς στὸ διάβολο!

Ὁ ἀρχισυμμορίτης γίνεται ἔξω φρενῶν. Τὸ πρόσωπό του ἀναποκοκκινίζει καὶ τὰ σκληρὰ μάτια πετοῦν σπίθες θυμοῦ.

— Θὰ σᾶς βασανίσω ὅλους ἕναν - ἕναν!, οὐρλιάζει. Θὰ σᾶς βασανίσω ὥσπου νὰ κάνετε αὐτὸ ποὺ θέλω!

Γυρίζει τοὺς ἀνθρώπους του καὶ προσθέτει:

— Ἐμπρὸς, παιδιὰ! Θ' ἀρχίσουμε ἀπὸ τὸν πρόεδρο τῆς Ἀμερικῆς!!!....

Στὸ πηγάδι μὲ τὴν τίγρη

ΑΣ γυρίσουμε ὅμως στὸ ξεροπήγαδο μὲ τὴν τίγρη κι' ἂς παρακολοθῇσουμε τί συνέβη ἐκεῖ κάτω, ὅταν οἱ κακοῦργοι ἔρριξαν τὸν ἀλυσοδεμένο Ὑπεράνθρωπο.

Τὸ κορμὶ τοῦ Ὑπεράνθρωπου, σπρωγμένο ἀπὸ τὸ χερί τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς συμμορίας τοῦ «Ἐωσφόρου», περνᾷ πάνω ἀπὸ τὸ χεῖλος τοῦ πηγαδιοῦ καὶ πέφτει στὸ κενό.

Ὁ Ὑπεράνθρωπος δὲν ἀντιδρᾷ καθόλου. Ἀφήνει τὸ κορμὶ του νὰ πέφτῃ. Δὲ θέλει νὰ καταλάβουν οἱ κακοῦργοι τὸ σχέδιό ποὺ ἔχει στὸ μυαλό του.

Πέφτει στὸ κενὸ μὲ ὀρμή, ποὺ γίνεται ὅλο καὶ πιὸ μεγάλη.

Ξαφνικά, ὅταν φτάνει κον-

τὰ στὸ θυθὸ τοῦ πηγαδιοῦ, ὅπου τὸν περιμένει ἡ πεινασμένη τίγρη, τεντώνει τὰ μέλη του ἀπτότομα. Τὸ πέσιμο σταματᾷ κι' ὁ Ὑπεράνθρωπος μένει γιὰ μιὰ στιγμή ἀκίνητος στὸν αέρα. Ἐπειτα ἀρχίζει νὰ πέφτῃ πάλι, πιὸ ἀργὰ ὅμως τώρα.

Φτάνει κάτω καὶ προσγειώνεται ἀπαλὰ χωρὶς νὰ χτυπήσῃ. Κυττάζει γύρω του.

Βρίσκεται μέσα σ' ἕνα εἶδος μικρῆς κυκλικῆς σπηλιάς. Λίγα μέτρα πιὸ πέρα, μιὰ μεγάλη τίγρη τὸν κυττάζει μὲ κίτρινα, πεινασμένα μάτια, συσπειρωμένη κ' ἔτοιμη νὰ ὀρμήσῃ!

Ὁ Ὑπεράνθρωπος κυττάζει τὶς ἀλυσίδες του. Εἶναι τόσο χοντρές καὶ ὅσο γερές ὥστε θὰ μπορούσαν νὰ συγκρατήσουν ἀκόμα κι' ἕνα ὑπερωκεάνιο.

Τεντώνει τὰ μπράτσα του χαμαγελώνοντας περιφρονητικά. Οἱ ἀλυσίδες τρίζουν καί... σπάζουν!

Τεντώνει τὰ πόδια του καὶ τὰ ἐλευθερώνει μὲ τὴν ἴδια εὐκολία!

Ἐνα ἄγριο γρύλλισμα τὸν κάνει νὰ γυρίσῃ γοργά.. Ἡ τίγρη ἔχει κιόλας χυμῆξῃ ἐναντίον του καὶ διασχίζει τὸν αέρα μὲ τὰ σαγόνια τῆς ὀρθῆς νο:χτα καὶ μὲ τὰ νύχια τῆς ἔτοιμα νὰ σπαράξουν τὶς σάρκες του!

Ὁ Ὑπεράνθρωπος ἀπλώνει τὸ ἕνα τοῦ χερί, ποὺ χώνεται θαθεῖα μέσα στὸ ἀνοιχτὸ στόμα τοῦ θηρίου. Χωρεῖ καὶ τ' ἄλλο χερί ἐκεῖ μέ-

σα καὶ τραβάει μὲ δύναμι.

Ἡ τίγρη οὐρλιάζει ἀπαίσια καὶ ἀνατριχιάστικα ἀπὸ τὸν πόνο. Τὸ κορμὶ της σπαράζει. Τὰ σαγόνια της ἀρχίζουν νὰ χωρίζουν τὸνα ἀπὸ τ' ἄλλο καὶ τὸ στόμα της γίνεται μιὰ μεγάλη ματωμένη πληγὴ!

Μὲ μιὰ ἀπότομη κίνησι, ὁ Ὑπεράνθρωπος πετάει μακριὰ του τὴν τίγρη. Τὸ θηρίο χτυπᾷ μὲ θρόντο πάνω στὸ πέτρινο τοῖχο τῆς μικρῆς σπηλιάς κι' ἔπειτα πέφτει κάτω.

Σπαρταράει μιὰ - δυὸ φορές καὶ μένει ἀκίνητο. Εἶναι νεκρό.

Ὁ Ὑπεράνθρωπος κυττάζει πρὸς τὰ πάνω καὶ ψηλά, πολὺ ψηλά διακρίνει τὸ στόμιο τοῦ ξεροπήγαδου ἀμυδρά φωτισμένο. Πρέπει νὰ διασπῇ. Ὁ φίλος του δρίσκειται σὲ κίνδυνο!

Ἀνοίγει τὰ μπράτσα του, λυγίζει τὰ γόνατά του κι' ἔπειτα τὰ τεντώνει ἀπότομα. Ἀρχίζει νὰ πετᾷ καὶ νὰ ἀνεβαίνει γοργὰ πρὸς τὰ πάνω.

Στὸ στόμιο τοῦ πηγαδιοῦ σταματᾷ καὶ προβάλλει μὲ προφυλάξεις τὸ κεφάλι του. Αὐτὸ ποὺ βλέπει κάνει τὰ δόντια του νὰ τρίξουν ἀπὸ θυμὸ.

Οἱ κακοῦργοι ἔχουν γδύσει τὸν πρόεδρο τῆς Ἀμερικῆς ἀπὸ τὴ μέση καὶ πάνω καὶ τὸν μαστιγώνουν μ' ἓνα χοντρὸ σκοινί. Ὁ ἀρχηγὸς τοὺς λέει:

— Δέχεσάι; Ἄν ἀρνηθῇς νὰ ὑπογράψῃς τὴ διαταγὴ ποὺ θέλω, θὰ ἐξακολουθήσουμε τὸ μαστίγωμα ὥσπου νὰ

πεθάνῃς!

— Ποτὲ!, ἀπαντᾷ ὁ πρόεδρος τῆς Ἀμερικῆς.

Τὸ σκοινὶ ἀνεβαίνει καὶ κατεβαίνει σφυρίζοντας στὸν ἄερα καὶ αὐλακώνοντας τὴν πλάτη του.

Ὁ Ὑπεράνθρωπος κυττάζει γύρω. Μὲ εὐχαρίστησι βλέπει ὅτι οἱ κακοῦργοι δὲν ἐπιβλέπουν τοὺς ἀλυσσοδεμένους αἰχμαλώτους. Εἶναι συγκεντρωμένοι γύρω ἀπὸ τὸν πρόεδρο τῆς Ἀμερικῆς καὶ γελοῦν μὲ τὶς κραυγὲς πόνου τοῦ ἀφήνει.

Ἡ στιγμή εἶναι κατάλληλη γιὰ νὰ δράσῃ. Βγαίνει ἀπὸ τὴ πηγάδι καὶ χυμᾷ ἐναντίον τοὺς πετώντας σὰν σίφουνας.

Δὲν προλαβαίνουν νὰ καταλάβουν τί συνέβη. Ὁ Ὑπεράνθρωπος ρίχνεται ἀνάμεσά τους στριφογυρίζει μὲ τὶς γροθιὲς ἀπλωμένες καὶ τοὺς ρίχνει νεκροὺς, πρὶν αὐτοὶ ρίξουν ἔστω καὶ μιὰ σφαῖρα!

Ἕνας μόνο γλυτώνει. Ὁ ἀρχηγὸς τοὺς! Ἐνῶ ὁ Ὑπεράνθρωπος ἐξοντώνει τοὺς ἄλλους αὐτὸς τρέχει πρὸς τὸν τοῖχο τῆς σπηλιάς καὶ πατάει ἓνα κουμπί. Σχηματίζεται ἓνα μικρὸ ἀνοιγμα. Ὁ κακοῦργος χώνεται ἐκεῖ μέσα κι' ὁ βράχος ξανακλείνει.

Κανένας δὲν πρόσεξε τὴν ἐξαφάνισι τοῦ ἀρχισιμμοοῖτη. Ὁ Ὑπεράνθρωπος εἶχε γυρισμένη τὴν πλάτη του πρὸς τὸ μέρος τοῦ καὶ οἱ αἰχμαλῶτοι ἔχουν καρφωμένα τὰ μάτια τοὺς στὸν Ὑπεράνθρωπο ποὺ ἐξοντώνει τοὺς

δολοφόνους.

Οί κακούργοι είναι τώρα όλοι νεκροί. Ζητωκραυγές και χειροκροτήματα άντηχούν από τό μέρος των αϊχμαλώτων. Ή Έλσα, πού έχει συνέλθει στο μεταξύ χαμογελά εύτυχισμένα. Ό Κοντοστούπης κάνει πάλι τόν παλληκαρά:

— Άς μήν ήμουν δεμένος, λέει, και θα βλέπατε πώς θα τους κανόνιζα έγώ όλους αυτούς! Θα τους σκότωνα σά.. μύγκες!

Ό Ύπεράνθρωπος τούς έλευθερώνει: σπάζοντας τις αλυσίδες με τά χέρια του, όπως ένα σπάζει μιá κλωστή!

Ό Κοντοστούπης, έλεύθερος πιά, πηγαίνει κοντά στους κακούργους και τούς εξετάζει έναν - έναν.

Ξαφνικά φωνάζει:

— Ό άρχηγός τους δέν είναι εδώ! Τόσκασε χωρίς νά τόν πάρουμε είδησι!

Ό Ύπεράνθρωπος ζαρώνει τά φρύδια του.

— Αυτό είναι σοβαρό!, λέει ποιός ξέρει τί σατανικά σχέδια έχει πάλι στο μυαλό του! Πρέπει νά δοϋμε άμέσως από δώ! Άκολουθήστε με!.

Τιτανομαχία

ΒΓΑΙΝΟΥΝ όλοι μαζί έξω στο δουνό. Έχει άρχισεί νά γλυκοχαράζει και στο γκρίζο φώς της αύγης βλέπουν κάτι τρομακτικό.

Ή πλαγιά του δουνού εί-

ναι γεμάτη από ρομπότ και μεγάλα τάνκς! Τά διευθύνουν μερικοί γκάγκστερς με αυτόματα. Έπικεφαλής τους είναι ό άρχισυμμορίτης που είχε δραπετεύσει από τη σπηλιά λίγη ώρα πριν!

— Πίσω στη σπηλιά! φωνάζει ό Ύπεράνθρωπος στους άνθρώπους που είχε έλευθερώσει. Κοντοστούπη, πρόσεχε την Έλσα! Είσαι υπεύθυνος άν πάθη τίποτα!

Οί πρώην αϊχμαλῶτοι γυρίζουν στη σπηλιά τρέχοντας και χώνονται μέσα.

Ό Ύπεράνθρωπος προχωρεί για νά συναντήσει τά ρομπότ και τά τάνκς, πού πλησιάζουν. Έχει ένα περίφημο σχέδιο : νά βάλλη τά τάνκς νά χτυπήσουν τά ρομπότ!

Τρέχει με μεγάλα πηδήματα και μπαίνει ανάμεσα στα τάνκς και τά ρομπότ. Τά κανόνια των τάνκς άρχίζουν νά βάλλουν έναντίον του μά ό Ύπεράνθρωπος τεντώνει τά πόδια του και πετά!

Οί όβιδες περνούν χαμηλά, δέ βρίσκουν τό στόχο τους και πέφτουν ανάμεσα στα ρομπότ καταστρέφοντας πολλά από αυτά.

Οί κακούργοι άρχίζουν νά πυροβολούν με τά αυτόματά τους, μολοντί ξέρουν πώς οι σφαίρες τους δέν κάνουν τίποτα στον άλλόκοτο έχθρό τους. Ό Ύπεράνθρωπος όμως έναντίον τους και τούς έξοντώνει γοργά, έκτός από τόν άρχηγό τους πού φεύγει πάλι και κρύβεται πίσω από

τά τάνκς.

‘Ο ‘Υπεράνθρωπος γυρίζει τότε στα ρομπότ, που έχουν άπομείνει, και ή πλαγιά του δουνου άντηχεί από την κλαγγή των άτσάλινων κορμιών τους καθώς τὰ μετάλλινα τέρατα πέφτουν κάτω από τις τρομερές γροθιές του!

Μένουν τώρα μόνο τὰ τάνκς, που τὰ καιόνα τους ξερνούν αδιάκοπα φωτιά και όδίδες!

— Ρίχτε του!, ούρλιάζει ό άρχηγός της συμμορίας του «Έωσφόρου». Σκοτώστε τον! Ο κόσμος όλος, όλόκληρη ή γή με τὰ πλούτη της, είναι δικά μας αν τον ξεκάψετε.

‘Ο ‘Υπεράνθρωπος απλώνει τὰ χέρια του, τεντώνει τὰ πόδια του και πετὰ πάλι. Σαν άετός που ψάχνει να βρή τη λεία του, στριφογυρίζει πάνω από τὰ τάνκς.

Ξαφνικά γυρίζει τὸ κεφάλι πρὸς τὰ κάτω και κατεβαίνει με ασύλληπτη ταχύτητα σαν βολίδα!

Ρίχνεται πάνω σ’ ένα από τὰ τάνκς, άποσπᾷ γοργὰ τὸ σκέπασμά του και με μιὰ γροθιά έξοντώνει τὸ χειριστή του. Στριβει έπειτα τὸ τμόνι γυρίζει τὸ τάνκ πρὸς τὰ ἄλλα και πετὰ πάλι.

Τὰ σιδερένια μεγαθήρια συγκρούονται με τρομακτικό πάταγο. Έκείνο που έχει νει χωρίς οδηγὸ χώνεται ανάμεσα στις γραμμές τους και πέφτει πάνω στ’ ἄλλα σκορπώντας τὸν πανικό και τὴν σύγχυση!

‘Ο ‘Υπεράνθρωπος πετὰ πίσω από τις αεροβολίδες.

‘Ο ‘Υπεράνθρωπος από ψηλά κάνει βουτιές τη μιὰ πίσω από την ἄλλη, συμπληρώνοντας τὴν κοπαστροφή.

Σε λίγη ὥρα, από τὰ τάνκς δέν έχει άπομείνει κανένα. ‘Η πλαγιά του δουνου είναι στρωμένη από άχρηστα παλιοσίδηρα!

‘Ο ‘Υπεράνθρωπος κυττάζει τώρα γύρω για να βρή τὸν άοχηγὸ της συμμορίας, τὸν έγκληματικό άνθρωπο που είχε συλλάβει τὸ τρελλὸ σνέδιο να υποτάξει όλόκληρη τὴν ανθρωπότητα και να μεταβάλει σε σκλάβους όλους τὸς ανθρώπους.

Μὰ δέν τὸν έλέπει πουθενά! ‘Ο σατανικός άνθρωπος έχει δραπετεύσει πάλι!

Και τότε ένα σιγανὸ βούι-

σμα άκούγεται. Μέσα από τὰ δέντρα έκατό μέτρα πίσω πέρα, μιά αεροβολίδα άπογειώνεται γοργά. Είναι ο άρχικακούργος πού προσπαθεί νά σωθή, βλέποντας τὰ όνειρά του νά σβήνουν όριστικά.

Μέ τὰ μπράτσα τετωμένα ο Ύπεράνθρωπος όρμά πίσω από την αεροβολίδα. Ξεμακραίνουν μέσα στον πρώινο ούρανό, πού έχει τώρα φωτισθή έντελώς και λάμπει πενταγάλανος.

Ο ήλιος, πού έχει προβάλλει στο μεταξύ πίσω από τὰ βουνά του όρίζοντα, ρίχνει πάνω στην αεροβολίδα και στον ιπτάμενο άνθρωπο τις χρυσές άχτίδες του.

Η αεροβολίδα έχει άναπτύξει όλη την ταχύτητά της. Κι' όμως δέν μπορεί νά μεγαλώσει την άπόσταση πού την χωρίζει από τον παράξενο άνθρωπο μέ τις άπίστευτες ικανότητες.

Πετώντας χωρίς νά φαίνεται πώς καταβάλλει καμιά προσπάθεια, ο Ύπεράνθρωπος άρχίζει νά πλησιάζει στην αεροβολίδα.

Χαμογελά ικανοποιημένος. Σε λίγο, ο μεγαλύτερος έγκληματίας, πού γέννησε ποτέ ο κόσμος, θά έχη πέσει στα χέρια του στα χέρια της δικαιοσύνης! Και ο κόσμος θά έχη άπαλλαγή από τη βρωμερή ύπαρξή του!

Η αεροβολίδα φτάνει τώρα πάνω από τον ώκεανό. Ο Ύπεράνθρωπος βρίσκει λίγα μόνο μέτρα πίσω της και βλέπει μέσα από το γυάλινο

καβούκι της τον άρχισυμμορίτη, χλωμό από τρόμο και άπόγνωση.

Τό τέλος του Έωσφόρου

Λίγα λεπτά άκόμα και ο Ύπερ άνθρωπος θά σπάσει το γυάλινο καβούκι, θά μπη στην αεροβολίδα και θά συλλάβη τον όδηγό της.

Ξαφνικά, συμβαίνει κάτι άπροόδοκτο. Η αεροβολίδα γυρίζει τή μύτη της προς τὰ κάτω, προς τή γαλάζια

θάλασσα πού τη χρυσώνει ο ήλιος.

Σφυρίζοντας δαυμοισμένα το άερόπλοιο μέ τον άρχιεγκληματία χώνεται μέσα στα βαθιά νερά του ώκεανού και χάνεται, σηκώνοντας πίσω του μιά τεράστια στήλη άφρου!

Γιά μιά στιγμή, ο Ύπεράνθρωπος σκέπτεται νά βουτήξει κι' αυτός στη θάλασσα και νά προσπαθήσει νά σώσει τον άρχηγό του «Έωσφόρου» γιά νά μπορέσει έπειτα νά τον παραδώσει στην δικαιοσύνη.

Μετανοώνει όμως. Ίσως είναι προτιμώτερο ν' άφήσει τον ώκεανό νά καταπιή γιά πάντα το σώμα του ανθρώπου, πού είχε άπειλήσει νά βυθίσει την ανθρωπότητα στη σκλαδιά και στην έξαθλίωση.

Ἀπὸ περιέργεια ὅμως ὁ Ὑπεράνθρωπος γέρνει κι' αὐτὸς τὸ κεφάλι του πρὸς τὰ κάτω καὶ με' ἀνοιχτά τὰ μπράτσα σὰν χελιδόνι, χαμηλώνει πρὸς τὴ θάλασσα. Φτάνει στὴν ἐπιφάνειά της καὶ σταματᾷ κυττάζοντας μέσα στὰ γκριζοπράσινα βάθη της.

Βλέπει τὴν ἀεροβολίδα νὰ βουλιάζει ἀργὰ κάνοντας παράξενα στριφογυρίσματα. Μία ὑποψία περνᾷ ἀπὸ τὸ μυαλό του. Μήπως ἡ ἀεροβολίδα εἶναι φτιαγμένη ἔτσι ὥστε νὰ μπορῇ νὰ ταξιδεύη κάτω ἀπὸ τὴ θάλασσα σὰν ὑποβρύχιο;

Μήπως τὸ βούλιαγμα αὐτὸ στὴ θάλασσα εἶναι ἓνα κόλπο τοῦ ἀρχικυμωροῦ γιὰ νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὰ χέρια τῆς δικαιοσύνης;

Ὁ Ὑπεράνθρωπος βουτᾷ πίσω ἀπὸ τὴν ἀεροβολίδα. Τὰ δυνατὰ πνευμόνια του μποροῦν νὰ ἀνθέξουν μισὴ ὥρα χωρὶς ἀέρα καὶ τὸ νερὸ δὲν τὸν ἐμποδίζει νὰ βλέπῃ καθαρά.

Κοιμπάει με' γοργές κινήσεις τῶν χεριῶν καὶ τῶν ποδιῶν του, σὰν ψάρι, καὶ κυνᾷ τὴν ἀεροβολίδα ποὺ ταξιδεύει τώρα κάτω μέσα στὰ νερά, σὰν πραγματικὸ ὑποβρύχιο!

Εἶχε δίκιο λοιπόν! Τὸ ἀεροπλάνο μπορούσε νὰ γίνῃ ὑποβρύχιο! Ὁ ἀρχικακούργος θὰ ξεμάρκωνε ἀρκετὰ μέσα στὴ θάλασσα κι' ἔπειτα θὰ ἀνέβαινε στὴν ἐπιφάνεια καὶ θὰ συνέχιζε τὸ ταξίδι του στὸν ἀέρα!

Θὰ πῆγαινε ἄλλου γιὰ νὰ συνεχίσῃ τὸν ἀδυσώπητο πόλεμό του ἐναντίον τῆς ἀνθρωπότητας!

Μὰ τώρα ὅλα θὰ πάρουν τέλος! Ὁ Ὑπεράνθρωπος εἶναι ἀποφασισμένος νὰ τὸν ξεκάνῃ ἔστω κι' ἂν ἀναγκαστῇ νὰ τὸν κυνηγήσῃ ὡς τὰ βάθη τοῦ ὠκεανοῦ!

Πλησιάζει στὴν ἀεροβολίδα κοιμπώντας γοργὰ. τὴν φτάνει καὶ σηκώνοντας τὴ γροθιά του δίνει ἓνα δυνατό χτύπημα στὰ πλευρὰ τοῦ ἀεροπλοίου, ποὺ ἀνοίγει σὰ δύο σάν.. καρύδι!

Τὰ νερά ὁρמוῦν μέσα στὸ σκάφος καὶ τὸ πλημμυρίζουν. Ἡ ἀεροβολίδα ἀρχίζει νὰ βουλιάζει γοργὰ. Ὁ ἀρχικακούργος τινάζεται ἔξω καὶ με' ἀπεγνωσμένες κινήσεις τῶν χεριῶν καὶ τῶν ποδιῶν του προσπαθεῖ νὰ ἀνεθῇ στὴν ἐπιφάνεια!

Τὴν ἴδια στιγμὴ ὅμως μαῦροι μακρόστενοι ὄγκοι γλιστροῦν μέσα στὰ σκοτεινὰ νερά. Εἶναι ἓνα κοπάδι ἀπὸ καρχαρίες!

Τὰ θαλάσσια τέρατα ριχνονται πάνω στὸν ἀρχηγὸ τοῦ «Ἐωσφόρου» καὶ τὸν καταβροχθίζουν μέσα σὲ λίγες στιγμὲς διαμελίζοντάς τον φριχτά!

Ἐπειτα, γυρίζουν πρὸς τὸν Ὑπεράνθρωπο καὶ με' ἀρθάνοιχτα τὰ τρομερὰ σαγόνια τους, ὁρμοῦν γιὰ νὰ συνεχίσουν τὸ συμπόσιό τους!

Μὰ λογαριάζουν χωρὶς τὸν ξενοδόχο! Πιὲ εὐκίνητος κι' ἀπὸ χέλι, ὁ Ὑπεράνθρω-

πος γλύστρά ανάμεσά τους αποφεύγοντας τὰ ἀπαίσια δόντια τους!

Ἀρπάζει ἓνα ἀπὸ τὰ τέρατα τῶν ὠκεανῶν ἀπὸ τὴν οὐρὰ καὶ τραβᾷ μὲ δύναμι. Ἡ σπονδυλικὴ στήλη τοῦ ψαριοῦ σπάζει καὶ ὁ καρχαρίας ἀρχίζει νὰ βουλιάζει σαλεύοντας σπασμωδικά!

Οἱ σύντροφοί του, πεινασμένοι ἀκόμα χυμοὺν πάνω στὸ μισοσκοτωμένο ψάρι καὶ ἀρχίζουν νὰ τὸ κομματιάσουν καὶ νὰ τὸ καταβροχθίζουν ζωντανό!

Ὁ Ὑπεράνθρωπος βρίσκει ἔτσι τὸν καιρὸ νὰ βγῇ στὴν ἐπιφάνεια τῆς θάλασσας καὶ νὰ πετάξῃ στὸν ἀέρα. Ἀπὸ ψηλὰ κυττάζει κάτω.

Ὁ ὠκεανὸς εἶναι ἤρεμος καὶ μόνο μιά μεγάλη λαδιὰ καὶ κάτι φοῦσκες ποὺ ἀνεβαίνουν ἀπὸ τὸ θυθὸ φανερώνουν τὸ τρομακτικὸ ἐπείσδδιο ποὺ διαδραματίσθηκε ἐκεῖ κάτω...

Ὁ Ὑπεράνθρωπος γυρίζει πίσω. Ἡ ψυχὴ του εἶναι τώρα γεμάτη χαρὰ, ἀπέραντη χαρὰ, γιατί ἡ ἀποστολὴ του ἔχει τελειώσει πιά! Οἱ ἔχθροί τῆς ἀνθρωπότητος ἔχουν συντριβῇ! Οἱ αἰχμάλωτες κυβερνήσεις εἶναι πάλι ἐλεύθερες νὰ γυρίσουν στὶς χώρες, ὅπου οἱ λαοὶ τους θὰ τὶς υποδεχθοῦν μὲ ἀπερίγραπτο ἐνθουσιασμό.

Τὸ βουνό, ὅπου ἡ τρομερὴ συμμορία τοῦ «Ἐωσφόρου» εἶχε τὸ ἐγκληματικὸ στρατηγεῖο της, φαίνεται τώρα μα-

κρὰ φωτισμένο ἀπὸ τὸν ἥλιο.

Στὴν πλαγιὰ του τὰ κομμάτια τῶν τσακισμένων τάνκς καὶ ρομπότ σπιθοβολοῦν κάτω ἀπὸ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας. Εἶναι τὰ ἀπομεινάρια τῆς τρομακτικῆς μάχης, τῆς ἀπίστευτης τιτανομαχίας, μεταξὺ τῶν δυνάμεων τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Κακοῦ, μεταξὺ τοῦ Ὑπεράνθρωπου καὶ τοῦ Ἐωσφόρου!

Ὁ Ὑπεράνθρωπος φτάνει πάνω στὸ βουνό καὶ κατεβαίνει γοργά, σκίζοντας σὰν γερᾶκι τὸν πρωῒνό, δροσερὸ ἄερα.

Ἀπὸ τὸ στόμιο τῆς σπηλιᾶς τῶν κακούργων, βγαίνουν οἱ πρώην αἰχμάλωτοι καὶ κυττάζουν μὲ θαυμασμό τὸν Ὑπεράνθρωπο νὰ προσγειώνεται ἀνάμεσά τους ἀνάλαφρα σὰν πούπουλο.

Οἱ ὑπουργοὶ κι' οἱ δημοσιογράφοι τὸν περιστοιχίζουν καὶ τοῦ ἐκφράζουν μὲ χίλιους δυὸ τρόπους τὴν εὐγνωμοσύνη τους γιὰ τὴν σωτηρίαν τους.

Ἄλλοι τοῦ σφίγγουν τὰ χέρια, ἄλλοι τὸν χτυποῦν φιλικὰ στὴν πλάτη κι' ἄλλοι τὸν εὐχαριστοῦν μὲ συγκινητικὲς φράσεις.

Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας λέει:

— Ἡ εὐγνωμοσύνη τῆς κυβερνήσεώς μου καὶ τοῦ λαοῦ μου γι' αὐτὸ ποὺ ἔκανες εἶναι ἀπέραντη, Ὑπεράνθρωπε. Ἐσώσες τὴν Ἀγγλία καὶ τὸν κόσμον ὁλόκληρο ἀπὸ τὴν τρομερότερη σκλαβιά καὶ τὴν

φρικτότερη καταστροφή, που έχει ποτέ υποστή η ανθρωπότης! 'Η αγγλική κυβέρνηση θέλει να μάθη το πραγματικό όνομά σου για να σου απονεμή τὸ παράσημο τῆς ἀνδρείας καί...

Μὰ ὁ Ὑπεράνθρωπος τὸν διακόπτει μὲ μιὰ χειρονομία διαμαρτυρίας:

— Ἐπιτρέψατέ μου, λέει, νὰ μὴ δεχτῶ τὶς εὐχαριστίες σας γιατί δὲν ἔκανα τίποτα περισσότερο ἀπὸ τὸ καθήκον μου! Ὅσο γιὰ τὸ παράσημο σὰς εὐχαριστῶ πολὺ μὰ δὲν μπορῶ νὰ τὸ δεχτῶ, γιατί δὲ θέλω νὰ ἀποκαλύψω τὸ ὄνομά μου. Εἶναι προτιμώτερο νὰ μὴν ξέρουν οἱ ἐχθροὶ τῆς ἀνθρωπότητος ποῖός εἰμαι... Ἐτσι θὰ μπορῶ νὰ δρῶ πρὸς αἰφνιδιαστικά καὶ πρὸς ἀποτελεσματικά....

Ὁ Ὑπεράνθρωπος σωπαίνει καὶ ρίχνει μιὰ ματιά στὰ συντρίμμια τῶν ρομπότ καὶ τῶν τάκας.

— Οἱ ἐχθροὶ μας νικήθηκαν, συνεχίζει. Ἀπὸ τοὺς σιδερόφρακτους στρατοὺς πού διέθεταν δὲ μένουν παρὰ ἄχρηστα σιδερικά, πού θὰ σκουριάσουν σ' αὐτὴ τὴν ἔρη μιὰ μὲ τὸ πέρασμα τοῦ καιροῦ, ἐνῶ ὁ κόσμος θὰ συνεχίξῃ τὴν εἰρηνικὴ ἐξέλιξί του. Τώρα ὁμως πρέπει νὰ γυρίσουμε στὸν πολιτισμὸ στὶς χώρες μας. Γιὰ μένα τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀπλὸ καὶ εὐκόλο. Θὰ γυρίσω στὴν Ἀμερικὴ ὅπως ἦρθα ἐδῶ, δηλαδὴ πετώντας. Ἐσεῖς ὁμως θὰ ἀναγκασθῆτε νὰ περιμένετε ἐδῶ ὡ-

σπου νὰ στείλω ἀεροπλάνα γιὰ νὰ σὰς πάρουν...

Μιὰ φωνὴ τὸν διακόπτει. Εἶναι ὁ Κοντοστούπης, ὁ κωμικὸς δημοσιογράφος μὲ τὴ μεγάλη ἀστεία μύτη.

— Εἶναι περιττὸ νὰ στείλῃς ἀεροπλάνα, Ὑπεράνθρωπε!, λέει φουσκώνοντας μὲ κομπασμὸ τὸ στήθος του. Μπορῶ νὰ τοὺς μεταφέρω ὅλους στὴν Ἀμερικὴ καὶ στὴν Ἀγγλία χωρὶς τὴ βοήθειά σου. Νομίζεις πὼς ἐσύ μόνο μπορεῖς νὰ κάνῃς θαύματα: Ὁ Ὑπεράνθρωπος χαμογελά καὶ ρωτᾷ:

— Μπορῶ νὰ μάθω πὼς θὰ τὸ κάνῃς τὸ θαῦμα αὐτό;

— Ὡ, εἶναι πολὺ ἀπλὸ, ἀπαντᾷ ὁ Κοντοστούπης. Θὰ πάμε πετώντας!

Ὅλοι γύρω βάζουν τὰ γέλια. Ἡ Ἐλσα λέει στὸν κωμικὸ δημοσιογράφου νευριασμένη:

— Πάμε λοιπόν, Κοντοστούπη! Δὲν εἶναι ὥρα γιὰ σαχλαμάρες!

— Δὲν εἶναι σαχλαμάρες αὐτὰ πού λέω!, φωνάζει μὲ θυμὸ ὁ Κοντοστούπης. Δὲ φταίω ἐγὼ ἂν χάσατε ὅλοι τὰ μυαλά σας! Μέσα στὴ σπηλιὰ ὑπάρχουν ἀρκετὲς ἀεροβολίδες! Θὰ μποῦμε μέσα τους καὶ θὰ ταξιδέψουμε πρὶν ἀνετα ἀπὸ τὸν Ὑπεράνθρωπο.

Τὰ γέλια γύρω γίνονται πρὶν δυνατὰ καὶ χειροκροτήματα ἀντηχοῦν. Πραγματικά, εἴχαν ὅλοι ξεχάσει τὶς ἀεροβολίδες, πού οἱ κακούργοι εἶχαν μέσα στὴ σπηλιὰ.

Καμαρώνοντας σὰ γύφτικο

σκεπάρνι ὁ Κοντοστούπης πη γαίνει καὶ στέκεται διπλά στον Ὑπεράνθρωπο καὶ ἀρχίζει νὰ ὑποκλίνεται κωμικά. — Εὐχαριστῶ, φίλοι μου, γιὰ τὶς θερμὲς ἐκδηλώσεις σας, λέει, ζαρώνοντας τὴ μὺ τῆ του. Μὴ χειροκροτῆτε ἔτσι γιατί θὰ μὲ κάνετε νὰ τὸ πᾶρω ἐπάνω μου! Πάντως πρέπει νὰ παραδεχτοῦμε ὅτι, χωρίς τὸν Ὑπεράνθρωπο καί... μένα, δὲ θὰ μπορούσε ποτὲ νὰ νικηθῇ ἡ συμμορία τοῦ «Ἐωσφόρου»!

Εἶναι πολὺ εὐκολὸ νὰ καταλάβῃ κανεὶς τὴ ἐπακλούθησε. Οἱ καρπαζὲς ἀρχίζουν νὰ πέφτουν βροχὴ στὸ κεφάλι τοῦ Κοντοστούπῃ κι' ὁ Ὑπεράνθρωπος ξεσπᾷ σὲ ἀκράτητα γέλια, βλέποντας τὸν ἀστεῖο φίλο του νὰ μορφάζει κωμικά καὶ νὰ γρυλλίζει σὰν γουρουνάκι!

Ξαφνικά ὁ Ὑπεράνθρωπος ἀπλώνει τὰ χέρια του, λυγίζει τὰ γόνατά του, τὰ τεντώνει πάλι ἀπότομα κι' ἀρχίζει νὰ πετᾷ.

Στὴν ἀρχὴ ἀνεβαίνει ὀλόγισια πρὸς τὰ πάνω μέσα στὸν πρωῒνὸ ἀέρα. Ἐπειτα γυρίζει καὶ ξεμακραίνει ὀλοταχῶς ὥσπου χάνεται πίσω ἀπὸ μιὰ κορυφὴ τοῦ βουνοῦ.

Κάτω, οἱ πρώην αἰχμάλωτοι μπαίνουν στὴ σπηλιά καὶ τραβοῦν ἔξω τὶς ἀεροβολίδες.

...

ΛΙΓΕΣ ὥρες ἀργότερα ἡ ἀεροβολίδα, ποὺ κουβαλοῦσε τὴν Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησι

τὴν Ἑλσα καὶ τὸν Κοντοστοῦπῃ, προσγειώνεται στὸ ἀεροδρόμιό τῆς Οὐάσιγκτον, τῆς πρωτεύουσας τῆς Ἀμερικῆς.

Μόλις πατάει τὸ πόδι τῆς χάμω, ἡ Ἑλσα τρέχει μὲ τὸ Κοντοστοῦπῃ ξοπίσω τῆς, πη δάει σ' ἓνα ταξί καὶ φωνάζει στὸ σωφέρ:

— Στὰ γραφεῖα τῆς ἐφημερίδος «Κόσμος»! Θὰ σὲ πληρώσω διπλὰ ἂν τιάσης ἐκεῖ σὲ δέκα λεπτά!

Ἐνῶ τὸ αὐτοκίνητο ξεκινᾷ ὀλοταχῶς, ἡ Ἑλσα γυρίζει στὸν Κοντοστοῦπῃ:

— Θὰ εἶναι μεγάλῃ ἐπιτυχία γιὰ μᾶς νὰ δώσουμε πρῶτοι τὴν εἰδησι τῆς ἐξοντώσεως τοῦ «Ἐωσφόρου» στὴν ἐφημερίδα μας! Θὰ μᾶς αὐξήσουν τὸ μισθό!

Ὅταν ὅμως, ἔπειτ' ἀπὸ λίγα λεπτά τὸ αὐτοκίνητο σταματᾷ μπροστὰ στὰ γραφεῖα τοῦ «Κόσμου», ἡ Ἑλσα δοκιμάζει μιὰ πολὺ μεγάλῃ ἀπογοήτευσιν. Ἀκούει ἓνα ἐφημεριδοπῶλῃ νὰ φωνάζει:

— Παράρτημα! Ὁ Ὑπεράνθρωπος συντρίβει τὸν Ἐωσφόρον! Ὅλες οἱ λεπτομέρειες!

Ἡ Ἑλσα ἀγοράζει μιὰ ἐφημερίδα καὶ διαβάζει γοργὰ τὴν πρώτη σελίδα. Ἦταν μιὰ πιστὴ περιγραφή τῶν περιπετειῶν τοῦ Ὑπεράνθρωπου στὸ στρατηγεῖο τῶν κακούργων!

— Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω, λέει ἡ Ἑλσα μὲ λύσσα στὸν Κοντοστοῦπῃ, ποῖος μᾶς πρόλαβε καὶ ἔδωσε τὴν εἰδησι...

— Έγώ! λέει δίπλα της
μιά φωνή.

Ή Έλσα σηκώνει τὰ μά-
τια της καὶ βλέπει τόν.. Τζίμ
Μπάρτον!

— Ο Ύπεράνθρωπος, συ-
νεχίζει ὁ Τζίμ, ἦρθε καὶ μοῦ
διηγήθηκε ὅλα ὅσα συνέβη-
σαν στὴ Νότια Ἀμερική.

Τὸ κορίτσι τὸν κυττάζει
μὲ ὑποψία.

— Τζίμ, τοῦ λέει, μπορεῖς
νὰ μοῦ ἐξηγήσης γιατί δέ σ'
ἐπίασαν τὰ ρομπὸτ στὸ Λον-
δίνο, ἐνῶ ἐπίασαν ὅλους τοὺς
ἄλλους;

— Καθὼς ἔπεσα ναρκωμέ-
νος, ἀπαντᾷ ὁ Τζίμ, κύλησα
κάτω ἀπὸ ἓναν καναπέ κι' ἔ-

τσι δέ με δρῆκαν!

Ή Έλσα κουνάει μὲ ἀμ-
φιβολία τὸ κεφάλι της.

— Δὲν ξέρω γιατί, μουρ-
μουρίζει, μὰ ἔχω διαρκῶς τὴν
ἐντύπωσι ὅτι ἐσύ εἶσαι ὁ Ύ-
περάνθρωπος!

Ὁ Τζίμ δάξει τὰ γέλια...

— Έγώ εἶμαι... ὁ Ύπερ-
άνθρωπος; Κύριε ἐλέησον!

Ὁ Κοντοστούπης χώνει ἀ-
νάμεσά τους τὴ μεγάλη, α-
στεία μύτη του.

— Γιὰ σταθῆτε, δρὲ παι-
διά!, λέει κωμικά. Γιὰ νὰ
σταματήσουν ἐπὶ τέλους αὐ-
τὰ τὰ καβγαδάκια, δηλώνω
ἐπισήμως ὅτι... ἐγώ εἶμαι ὁ
Ύπεράνθρωπος!

ΤΕΛΟΣ

Πρωτότυπο Ἑλληνικὸ κείμενο ὑπὸ ΘΑΝΟΥ ΑΣΤΡΙΤΗ

Ο ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΣ

ΑΥΤΟΤΕΛΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΒΙΒΛΙΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΝ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΘΕ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Έτος Ιον — Τόμος Ιος — Άρ. τεύχους 1 — Δραχ. 2
Γραφεία: δόξ Λέκκα 22 (έντός της στοάς), Τηλέφ. 28-983

Δημοσιoγραφικός Δ/ντής: Σ. Άνεμδουράς, Στρ. Πλαστήρα 4.
Ν. Σμύρνη. Οικονομικός Δ/ντής Γ. Γεωργιάδης, Σφιγγός 38.
Προϊστ. τυπογρ.: Α. Χατζηδασυλείου, Ταταούλων 19 Ν. Σμύρνη.
ΔΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ: Γ. Γεωργιάδην, Λέκκα 22, Αθήναι.

Συνδρομαί έσωτερικού:	Συνδρομαί έξωτερικού:
Έτησια δρχ. 100	Έτησια Δολλάρια 4
Έξαμηνος » 55	Έξαμηνος » 2

ΟΙ ΤΕΡΑΤΑΝΘΡΩΠΟΙ ΕΚΔΙΚΟΥΝΤΑΙ

Άπό τά παρθένα βάθη τής Άφρικής, μέσα από ύπόγειες πόλεις όπου ζούν χιλιάδες χρόνια, ή φυλή τών Τερατάνθρωπων θναίνει στην επιφάνεια τής Γής και ξεκινά για νά κατακτήση τόν κόσμο!

Οί Τερατάνθρωποι είναι παράξενα όντα μέ πράσινο δέρμα και μέ δυο αλλόκοτες κεραίες στό κεφάλι! Έχουν όπλα τελειότερα από τών ανθρώπων και ό στρατός τους σαρώνει τά πάντα στό πέρασμά του!

Ο Υπεράνθρωπος, συνοδευόμενος από τούς άχώριστους συντρόφους του, τήν Έλσα και τόν Κονταστούπη, έρχεται για νά σώση τήν κοιτίδα τού πολιτισμού! Θα προλάβη; Και θα μπορέση νά άνθέξη στά τρομερά όπλα και στά φοιντά σκυλιά τών Τερατάνθρωπων;

Κονένας δέν πρέπει νά χάση τή δεύτερη περιπέτεια τού Υπεράνθρωπου, που θα κυκλοφορήση τήν έρχόμενη Παρασκευή.

Α'σώσατε όλοι από τά περίπτερα τήν έρχόμενη
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ τήν καταπληκτική περιπέτεια

ΟΙ ΤΕΡΑΤΑΝΘΡΩΠΟΙ ΕΚΔΙΚΟΥΝΤΑΙ

